

İLMİ ARASTIRMA

SAYI: 9 MART 2005 ISSN 1304-9607

www.ilmiarastirma.org

5 YTL. / 5.000.000 TL.

➡ Herşey Bir Kader İle Yaratılmıştır

➡ Gizli Azaba Sürükleyen Tavrı Bozuklukları

✓ Hz. Muhammed (sav) Kitap Ehli'ne Adaletle Hükmetti

✓ Buz Çölünde Yaşam

✓ Nasıl Nefes Alıyoruz?

Hz. İsa'yı Sevenler "Savaş" Değil "Barış" ile Yükümlüdürler

✓ Evrim Ağacı Hurafesi
ve 70 Yıl Gizlenen
Kambriyen Patlaması

✓ Dünya Hayatının
Düşündürdükleri...

3 VCD
VE 3 KİTAP
HEDİYE!

Müslümanlar'ın Beklediği Müjde
**HZ. MEHDİ'NİN
ÇIKIŞ ZAMANI**

HARUN YAHYA'NIN
eserlerinden
faydalanılmıştır

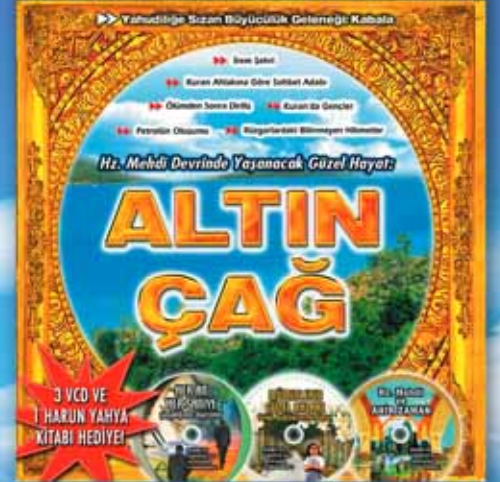
**KONUŞAN KUŞLAR
MUCİZESİ**

HARUN YAHYA'NIN
eserlerinden
faydalanılmıştır

**ŞÖTAPINAK
VALYELERİ**

HARUN YAHYA'NIN
eserlerinden
faydalanılmıştır

DERGİNİZE ABONE OLUN!

**TÜRKİYE'NİN HER YERİNE
ÜCRETSİZ TESLİMAT!**

YILLIK ABONELİK ÜCRETİ 60 YTL

GLOBAL YAYINCILIK: 0212 444 444 1

İLMİ ARAŞTIRMA'DAN

2

**HARİKA CANLILAR
BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?**

4

**KAPAK KONUSU
HZ. İSA'YI SEVENLER 'SAVAŞ' DEĞİL 'BARİŞ' İLE YÜKÜMLÜDÜRLER**

9

**HADİS BİLGİSİ
MÜMİNLERE KARŞI DÜŞKÜN VE ŞEFKATLİ DAVRANMAK**

10

**EVRENİN YARATILIŞI
EVRENDEKİ GÜÇLER ARASINDAKİ OLAĞANÜSTÜ DENGİ**

14

**İNCELEME
HZ. MUHAMMED (SAV) KİTAP EHLİ'NE ADALETLE HÜKMETTİ**

20

**EVİRİM AĞACI HURAFESİ VE
70 YIL GİZLENEN KAMBRIYEN PATLAMASI**

24

**İNCELEME
GİZLİ AZABA SÜRÜKLEYEN TAVİR BOZUKLUKLARI**

28

**HAYVANLAR ALEMİ
BUZ ÇÖLÜNDE YAŞAM**

32

**KURAN BİLGİSİ
HERŞEY BİR KADER İLE YARATILMIŞTIR**

35

**EVRENİN YARATILIŞI
AY'DAKİ MUCİZE**

36

**İNSAN MUCİZESİ
NASIL NEFES ALIYORUZ?**

40

**İNCELEME
DÜNYA HAYATININ DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ...**

44

**HAYVANLAR ALEMİ
TEHLİKELERE KARŞI BİRLEŞEN CANLILAR**

Değerli İlmî Araştırma okurları,

Bu ayki kapak konumuzu **"Hz. İsa'yı Sevenler 'Savaş' Değil 'Barış' ile Yükümlüdür"** başlıklı yazımız oluşturuyor. Hz. İsa'nın Allah'ın izniyle yeryüzüne tekrar gelmesini büyük bir heyecanla beklediğimiz bu dönemde, Hz. İsa'yı sevenler ve izleyenlere düşen önemli bir sorumluluk vardır. Bu sorumlukların başında, O'nun yaptığı gibi, insanlara sevgi ile yaklaşmak esas alınmalıdır. Allah'a iman eden ve Hz. İsa'yı da üstün bir peygamber olarak çok seven Müslümanlara karşı, bazı Hristiyanlar, savaş ve kan dökme eğiliminde olmamalıdır. Onlar gerçek dindarların yapacağı gibi sevgi, barış, dostluk ve uzlaşma tavrı içinde bulunmalı, Hz. İsa'nın kendilerine, "Ne mutlu sulh edicilere" (Matta 5/9) sözleri ile belirttiği gibi, yeryüzünde barış elçileri olmayı emrettiğini hiçbir zaman unutmamalıdırlar.

Dünya Hayatının Düşündürdükleri... Günümüzde ortalama 60 yıl olan insan ömrünün, doğum anından itibaren her safhası birçok acizlik içermektedir. Bu sürenin yaklaşık 15 yılının uykuda geçirilmesi, trafikte harcanan saatler, yemek hazırlayıp yemek ve temizlik gibi işlere ayrılan süreler, geçirilen hastalıklar dünya hayatının ne denli yorucu ve zahmetli olduğunun, ayrıca sonsuz ahiret hayatı yanında da ne kadar değersiz olduğunun göstergelerinden yalnızca birkaçıdır. Kuran'da inananlara vaad edilen cennetin özellikleri belirtilirken dikkati çeken nokta ise cennet ehlinin tüm bu acizliklerin hiçbirini yaşamamasıdır. Bu nedenle dünya hayatının en büyük hikmetlerinden biri, müminlerin ahirete duydukları özlemin her an daha da artmasına vesile olmasıdır.

Hz. Muhammed (sav), Yahudilere ve Hristiyanlara karşı her zaman son derece adil ve merhametli davranmış, ilahi dinlerin mensupları ile Müslümanlar arasında uzlaşmaya dayalı bir ortam oluşmasını sağlamıştır. Müslümanların Kitap Ehli'ne olan tutumlarında, her konuda olduğu gibi, en güzel örneği teşkil etmiştir. **"Hz. Muhammed (sav) Kitap Ehli'ne Adaletle Hükmetti"** konusunu ilerleyen sayfalarda bulabilirsiniz.

Toplum içerisinde adeta salgın bir hastalık gibi her geçen gün yayılan ve pek çok kimsenin dışarıya yansıtmadan kendi içinde yaşamaya çalıştığı gizli azap adı verilen stres, depresyon gibi rahatsızlıklardaki artış dikkat çekmektedir. Gerçek huzur ve mutluluğu yaşamayan çok sayıda insanda görülen bu azapların nedeni ise Kuran ahlakını gerektiği gibi yaşamamalarıdır. Bu gizli azaplardan kurtulmanın tek yolu ise Kuran ahlakını yaşamaktır. **"Gizli Azaba Sürükleyen Tavir Bozuklukları"** başlıklı yazımızı ilgliyle okuyacağınızı umuyoruz.

Değerli okurlarımız, bu ay dergimizle birlikte Harun Yahya'nın eserlerinden yararlanılarak hazırlanan 3 adet belgesel VCD, Harun Yahya'nın 1 adet İngilizce ve 1 adet Türkçe kitabı; ayrıca **"Risale-i Nur Külliyyatı'nda Hz. İsa ve Hz. Mehdi Gerçeği"** isimli önemli bir kitap hediye ediyoruz.

İLMİ ARAŞTIRMA -MART 2005-

Yayın Türü: Yaygın / **Global Yayıncılık adına imtiyaz sahibi:** Bedri Edis Yılmaz, Adres: Darülaceze Cad.

No: 9 Eksioglu İş Merkezi B Blok D: 5 Okmeydanı - İstanbul / **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:**

Fatih Hikmet Müftüoğlu, Adres: Darülaceze Cad. No: 9 Eksioglu İş Merkezi B Blok D: 5 Okmeydanı - İstanbul

Yönetim Adresi: Global Yayıncılık, Darülaceze Cad. No: 9 Eksioglu İş Merkezi B Blok D: 5 Okmeydanı - İstanbul

Tel: 0212 3208600 **Fax:** 0212 3208607 **Abonelik Tel:** 0212 5136267 - 5128062

Matbaa: Kelebek Matbaacılık, Adres: Litros Yolu, No: 4/1-A Topkapı - İstanbul, Tel: 0212 6124359

MİSK ÖKÜZLERİNİN SAVUNMA STRATEJİLERİNİ...

Her biri 350-400 kg ağırlığındaki yetişkin misk öküzleri bir saldırıyla karşılaşırken kaçmak yerine, omuz omuza vererek kendilerine ve yavrularına bir güvenlik çemberi oluştururlar. Tüm grup üyeleri arkalarını dönmekten geri giderek bir daire haline gelirler. Yavruları bu dairenin merkezindedirler ve annelerinin uzun tüylerinin altında saklanırlar. Yetişkinler yavruların çevresini kuşatarak onları tam bir koruma altına alırlar. Saldırıya cevap vermek üzere güvenlik çemberinden ayrılan bir misk sığırdan sonra yavruları koruyan dairenin dağılması için yerine geri döner. Elbette ki, onlara bu savunma stratejisini ilham eden ve öğreten Yüce Allah'tır.

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:)

"Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru."

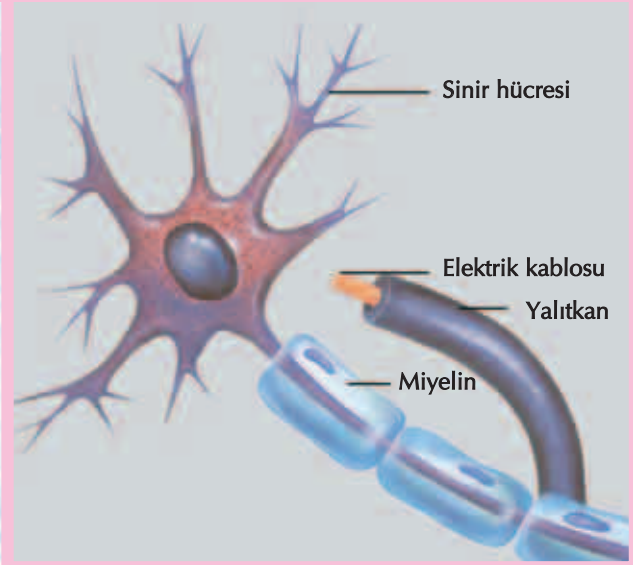
(A-lî İmran Suresi, 191)

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

SİNİR HÜCRELERİMİZDE YALITIM SİSTEMİ BULUNDUĞUNU...

Sinir liflerinin görevi, beyinden kaslara ve diğer organlara mesajlar göndermek ve bu mesajları beyne geri iletmektir. Sinir liflerinin dışı "miyelin" adı verilen yağlı özel bir madde ile kaplanmıştır. Eğer miyelin maddesi olmasaydı ya elektrik sinyalleri çevredeki dokulara sızarak mesajı bozacak ya da vücuda zarar verecekti. Miyelin tıpkı elektrik kablolarının etrafındaki plastik yalıtım malzemesi gibi görev görür. Bilindiği gibi elektrik kabloları hem dokunanların zarar görmemesi, hem de elektrik kaçağı yapıp güç kaybına sebep olmamaları için yalıtılırlar.

İSTİRİDYE KABUKLARININ MİMARİ TASARIMLARA MODEL OLUŞTURDUĞUNU...

Midy ve istiridye kabuklarının görünümü, zıt yönlerdeki eğrilikleri nedeniyle "dalgalı saç"lara benzer. Bu şekil kabuklara, ince olmalarına karşın çok büyük basınçlara dayanabilme özelliği kazandırmaktadır. Onların bu formları, mimarların çeşitli çatı ve tavan tasarımları için model olmuştur. Örneğin Kanada'daki Royan Çarşısı'nın çatısı istiridye kabuğunun bu özelliği örnek alınarak tasarlanmıştır. Görüldüğü gibi istiridye kabuğu son de-

rece özel bir tasarıma sahiptir. Bu özel tasarım, herşeyi kusursuzca var eden, benzersiz yaratan Yüce Allah'ın üstün yaratışının delillerinden sadece bir tanesidir. Allah, kusursuz yaratmasını bir Kuran ayetinde şöyle bildirir:

"O Allah ki, Yaratan'dır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir." (Haşr Suresi, 24)

İstiridye kabuğu ve Royan Çarşısı

KURTLARIN BİRBİRLERİNE BAĞLILIKLARINI...

Memeli hayvanların birçoğunda yakın aile bağları vardır. Örneğin tipik bir kurt sürüsü bir erkek ve bir dişiye, yeni doğan yavruları ve bazen de önceki doğumdan olan bir veya iki genç kurdu içerir. Bütün yetişkinler yavruları savunmada yardımcı olurlar. Bazen sürüdeki dişilerden biri "bebek-bakıcılığı" için gece boyunca yuvada kalır. Böylelikle yavruların annesine, sürünün geri kalanı ile beraber ava gitmesi için fırsat tanır.

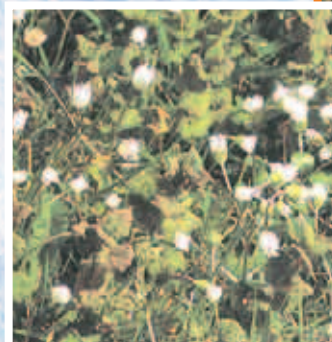
ÇAKALLARIN BİRBİRLERİNE NASIL YARDIM ETTİKLERİNİ...

Çakallar genellikle sütten kesildikten sonra da anneleriyle kalırlar ve annelerinin kendilerinden sonra doğurduğu yavrulara bakarlar. Yardımcı çakal, yavrulara yiyecek getirerek ve vahşi hayvanları yuvadan uzak tutarak yavrulardan birçoğunun hayatta kalmasına yardımcı olur. Herşeyin yaratıcısı olan Rabbimiz bu örneklerle bize Kendi'ni tanıtmakta, canlılar üzerindeki hakimiyetini, kudretini, şefkatini ve koruyuculuğunu bizlere göstermektedir. Allah yarattıklarını koruyan ve onlara rızık verendir.

BİTKİLERDE IŞIK SENSÖRLERİ BULUNDUĞUNU...

Bazı bitkiler ışık yoğunluğuna karşı duyarlıdır. Gece olunca yapraklarını toplayıp kapatırlar. Hatta bu işi, hava bulutlanıp ışık azaldığında yapan çiçekli bitkiler bile vardır. Bilim adamları bunun, çiçeklerdeki polenlerin geceleri oluşan çiğden ve yağmurdan korunması amacıyla yapıldığını düşünüyorlar. Bitkilerin bu özelliğinden örnek alınarak, ışığın yoğunluğunu algılayan sensörler tasarlanmıştır. Bu sensörler gece olup hava karardığında yanan, gün ışığında sönen lambalarda kullanılır.

20. yüzyıla damgasını vuran çatışmalar ve savaşlar, yeni yüzyılda da tüm insanlığı tehdit etmeye devam ediyor. Her geçen gün artan savaş tehdidi ve uluslararası terör, kadın, çocuk, yaşlı demeden tüm masum insanları hedef alıyor, çok büyük maddi kayıplara yol açabiliyor. Ancak bu durum karşısında uluslararası dayanışmanın artırılmasına duyulan acil ihtiyaca rağmen, bazı çevreler çatışmanın daha geniş bir alana yayılmasına neden olabilecek girişimlerde bulunuyor. Ortaya atılan "medeniyetler çatışması" tezi doğrultusunda, iki büyük medeniyeti; Hristiyan batı ile İslam'ı karşı karşıya getirmeyi amaçlayan bir planı uygulamak için zemin oluşturulmaya çalışılıyor. Meydana gelecek kaos ortamından yararlanarak belli bir hedefe ulaşmak düşüncesinde olan bu çevreler, ne yazık ki böyle bir girişimin kendilerini de içine alacak büyük bir felaketle sonuçlanacağını hesaba katmıyor.

Böyle bir durum karşısında dünya barışının sağlanabilmesi için her iki medeniyetin temeli olan iki büyük dinin mensuplarına çok büyük bir sorumluluk düşüyor. Tarafların çatışma-

Hız. İsa'yı "Savaş" De İle Yükümü

nın aksine, her iki ilahi dinin özünde bulunan barış ve sevginin bir gereği olarak aralarındaki işbirliğini artırmaları gerekiyor.

Bir Olan Allah'a İman Edenler Birbirleriyle Değil Dinsizlikle Uğraşmalıdır

Bugün dünya üzerinde büyük bir fikri mücadelenin devam ettiği ve dünyanın iki kutuba bölündüğü bir gerçektir. Ancak bu iki kutbun tarafları Müslümanlar ve Yahudiler/Hristiyanlar değildir. Bu iki kutubun bir tarafında, Allah'ın varlığına ve birliğine iman edenler, diğer tarafında ise inkarcılar; diğer bir deyişle bir tarafında din ahlakını savunanlar diğer tarafında da din ahlakına karşı olan ideolojileri savunanlar yer almaktadır.

Din ahlakına karşı olanların ve ahlaki değerleri hedef alan güç merkezlerinin, ellerindeki geniş imkanları bir-

leştirdikleri ve inançlı dindar insanlara karşı ittifak halinde hareket ettikleri yaşanan bir gerçektir. Bu şer ittifakını fikri anlamda yok etmek, dinsiz materyalist telkinlerin olumsuz, yıkıcı sonuçlarını ortadan kaldırmak, güzel ahlakın, mutluluğun, huzurun, güvenliğin, refahın hakim olduğu toplumları meydana getirmek için ise, kutbun diğer tarafında yer alan üç önemli gücün; Müslümanların, samimi olarak iman eden Hristiyanların ve dindar Yahudilerin bu ortak amaç doğrultusunda bir araya gelmeleri gereklidir.

Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanların ortak inanç esaslarına, ortak ibadetlere, ortak ahlaki değerlere sahip oldukları her üç ilahi dinin de kutsal kitaplarında anlatılmaktadır. İnançlı, samimi, vicdanlı ve sağ duyulu Hristiyanlara, Yahudilere ve Müslümanlara düşen, kötülöklere ve kötölere karşı ortak bir fikri mücadele yürütmek, yardımlaşmak, birlik ve beraberlik içinde çalışmaktır. Bu birlik; sevgi, saygı,

Sevenler ğil “Barış” lüdürler

hoşgörü, anlayış, uyum ve iş birliği prensipleri temel alınarak bina edilme-
lidir. Durumun ne kadar acil olduğu
göz önünde bulundurulmalı; çekişme,
tartışma ve ayrılığa yol açacak unsur-
lardan şiddetle kaçınılmalıdır.

Geçmişte bu dinlerin mensupları ara-
sında çeşitli anlaşmazlıklar olmuş ola-
bilir; bu tarihi bir gerçektir. Ancak bun-
lar, Hristiyanlık, Yahudilik ve İslam'ın
özünden değil, devletlerin, toplulukla-
rının ve bireylerin hatalı karar ve düşün-
celerinden, çoğu zaman ekonomik ve-
ya siyasi çıkar ve beklentilerinden kay-
naklanmıştır. Yoksa, her üç ilahi dinin
ortak amaçlarından biri, tüm insanların
barış, huzur, güvenlik ve mutluluk için-
de yaşamalarıdır ve buna aykırı bir ça-
tışma üç dine göre de yanlıştır.

Hristiyanlığın temeli olan Yeni
Ahit'e, Yahudiliğin temeli olan Tevrat'a
ve İslam'ın temeli olan Kuran'a baktı-
ğımızda, karşılıklı ilişkilerde en güzel
söz ve davranışların tavsiye edildiğini
görüyoruz.

İyilikle kötülük eşit olmaz.
Sen, en güzel olan bir
tarzda (kötülüğü) uzaklaştır;
o zaman, (görürsün ki)
seninle onun arasında
düşmanlık bulunan kimse,
sanki sıcak bir dost(un)
oluvermiştir.

(Fussilet Suresi, 34)

İnananların diğer insanlara karşı be-
nimsemeleri gereken davranış biçimi
İncil'de şöyle anlatılır:

Birbiriniz ve tüm
insanlar için her zaman
iyiliği amaç edinin.

(Selaniklilere I. Mektup, 5/15)

Tevrat'ta ise, Yahudilerin insanlara
iyilikle davranmaları gerektiği şu şekil-
de ifade edilir:

Kötülüğü değil,
iyiliği arayın ki
yaşayasınız, ve
böylece Rab,
orduların Allah'ı,
dediğiniz gibi sizinle
beraber olur. Kötülükten
nefret edin ve iyiliği sevin ve
kapıda hakkı pekiştirin...
(Amos, Bap 5, 10-15)

Kuran'da ise Rabbimiz, pek çok aye-
tinde güzel ahlakın, iyiliğin, kötülüğe
iyilikle karşılık vermenin önemini bil-
dirmiş, Yahudilere ve Hristiyanlara ya-
ni Kitap Ehli'ne karşı da, Müslümanla-
rın iyi niyet ve hoşgörü ile yaklaşma-
rını buyurmuştur. Kuran'da Ehl-i Ki-
tap'ın, başka bir deyişle Hristiyanlar
ve Yahudilerin, müşriklerle (putperest
veya dinsizlere) göre, Müslümanlara
daha yakın oldukları açıkça bildirilmiş-
tir. Ehl-i Kitap, temeli Allah'ın vahyine
dayanan ahlaki kıstaslara, haram ve
helal kavramlarına sahiptir. Bunun için
Kitap Ehli'nden kimselerin pişirdiği bir
yemek, Müslümanlar için helal kılın-
mıştır. Aynı şekilde Müslüman erkek-
lere Kitap Ehli'nden kadınlarla evlen-
me izni verilmiştir. Bunlar sıcak insani
ilişkiler ve huzurlu bir ortak yaşam ku-
rulmasını sağlayacak esaslardır.

Kuran'da bu ılımlı ve hoşgörölü bakış tavsiye edilirken, Müslümanların aksi bir fikirde olması düşünülemez.

Allah, Müslümanlara Kuran'da, Kitap Ehli'ne karşı güzel söz söylemelerini bildirmiştir. Kitap Ehli ile müminler arasındaki en önemli ortak yön, hiç kuşkusuz bir olan Allah'a imandır:

... Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim İlahımız da, sizin İlahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (Ankebut Suresi, 46)

Müslümanların Hz. İsa Sevgisi

Hristiyanlık ve İslam arasındaki en önemli ve kaynaştırıcı unsurlardan biri ise her iki dinin mensuplarınca paylaşılan Hz. İsa sevgisidir. Kuran'da, tüm peygamberlerin aynı İlahi mesajları insanlara ilettikleri, onları müjdeledikleri ve uyardıkları, aynı zamanda toplumlarına en güzel şekilde örnek oldukları anlatılır. İşte bu nedenle Müslümanlar, peygamberlerin hepsine iman ederler, onlar arasında ayırım yapmazlar. Müslümanlar, Hz. Muhammed (sav) gibi, Hz. İsa'ya da iman eder, ona karşı büyük sevgi ve saygı duyarlar. Hz. İsa, Kuran'da, "Allah'ın elçisi ve Kelimesi" (Nisa Suresi, 171) olarak bildirilir; onun insanlığa bir "ayet (ala-met)" kılındığı (Enbiya

Suresi, 91) bildirilir; mücadelesi, mucizeleri, hayatı hakkında çok önemli bilgiler verilir. Hz. İsa'nın üstün ahlakı bir Kuran ayetinde şöyle övülmektedir:

Hani Melekler, dediler ki:
"Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır..."
(Al-i İmran Suresi, 45)

Müslümanlar, İncil'in Allah Katından indirilmiş İlahi kitap olduğuna (sonradan insanlar tarafından tahrif edilmiştir, ancak içindeki hak hükümlerin bazıları günümüze kadar korunmuştur) inanırlar. İncil'in Hristiyanlara, Allah tarafından yol gösterici, doğruyu yanlıştan, haramdan ayıran vasıflarla indirildiğini bilirler. Nitekim Hz. İsa'ya verilen İncil'in nitelikleri bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

Onların ardından yan-larındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki

Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (Maide Suresi, 46)

Hristiyanların diğer inançlı toplumlara kıyasla Müslümanlara özel bir dostluk içinde olacaklarına da Kuran'da dikkat çekilmiştir. Müslümanlara en yakın insanların Hristiyanlar oldukları ve bunun nedeni bir ayette şöyle ifade edilmiştir:

..Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hristiyanlarınız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (bir takım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyle dir. (Maide Suresi, 82)

**Hız. İsa'nın gelişı
dünyanın sadece belli
bölgelerini etkileyecek
bir olay değildir. Onun
gelişı tüm dünyayı
etkileyecek güçte,
mucizevi bir olaydır.
Bu kutlu peygamberin
gelişiyile dünya çapında
sosyal ve siyasi
alanlarda köklü
değişikler olacak,
tüm dünya
Hız. İsa'nın
etrafında
toplanıp
birleşecektir.**

Bu ayette bildirilen yakınlığın ve sıcak ilişkilerin ilk örnekleri, Hız. Muhammed (sav) zamanında yaşanmıştı. Zulüm gören bazı Müslümanlar, Hız. Muhammed (sav)'in yönlendirmesiyle, Hristiyan Kral Necaşı yönetimindeki Habeşistan'a hicret ettiler; orada güvenlik ve huzur içinde yaşadılar. İslam'ın ilk yıllarında Müslümanlar ile Hristiyanlar arasında hoşgörü, barış, saygı, işbirliği, yardımlaşma, din, inanç ve ibadet özgürlüğü esaslarına dayalı iyi ilişkiler kuruldu. Yine bu dönemde evlilik, ticaret, komşuluk gibi sosyal hayatın unsurları, tüm Müslümanlar ve Hristiyanlara örnek olacak şekilde uygulandı.

Dahası, iki dinin kaynaklarında da "kendinden olmayanları düşman saymak" değil, kendinden olmayanlara da "dostça yaklaşmak ve onlarla iyilik üzerinde ittifak etmek" prensibi vardır. Bu konudaki önemli bir pasaj, İncil'in Markos ve Luka kitaplarında geçer. Hız. İsa, kendilerinden olmayan bir kimseye soğuk davranan öğrencilerini uyarmış ve çok önemli bir bakış açısını ifade eden **"bize karşı olmayan bizdendir"** hükmünü vermiştir. İncil'de yer alan bu açıklamalar Hristiyanlara, Müslümanlara bakış açısı konusunda yol gösterici olmalıdır. Müslümanlar bazı konularda Hristiyanlar'dan farklı düşünmektedirler; fakat hiç bir şekilde Hristiyanlığa "karşı" değildirler. Aksine Müslümanlar, dünya üzerinde Hristiyanlar dışında

Hız. İsa'yı seven, Allah'ın elçisi olarak kabul eden, yeniden dünyaya gelişini büyük bir heyecan ve şevkle bekleyen bir topluluktur.

Hristiyan İdareciler İçin, Barış ve Sevgi Elçisi Olan Hız. İsa'nın Ahlakı Örnek Olmalıdır

Yeni Ahit'te pek çok kez Hız. İsa'nın yeryüzüne yeniden döneceği haber verilir. İncil'in 'İbranilere Mektup' bölümünde yazıldığına göre, **"Mesih ikinci kez... kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir."** (9:28) Daha pek çok İncil pasajında Hız. İsa'nın yeniden geleceği müjdelendir.

Müslümanlar, Hız. İsa'yı çok seven, onun tüm mucizelerine ve yüksek ahlakına inanan ve onun yakında dünyaya dönerek Hız. Mehdi ile birlikte din ahlakını dünyaya hakim edeceğini uman, bu büyük müjdeyi şevkle bekleyen insanlardır. Hız. İsa'nın gelişı için hem Müslümanların hem de Hristiyan dünyasının hazırlık yapması gerekir.

Hız. İsa gelmeden önce yapılması gereken hazırlığın nasıl olması gerektiğini hem Kuran ayetlerinden, hem Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinden, hem de Bediüzzaman Said Nursi gibi büyük İslam alimlerinin hikmetli yorumlarından anlamaktayız. Bu hazırlığın en önemli aşaması ise yeryüzündeki din ahlakına uygun olmayan sistemlerle yapılacak olan ortak fikri mücadeledir. Tüm iman sahip-

leri Darwinizm ve materyalizm gibi insanları din ahlakından uzaklaştıran ateist ideolojilerle fikri mücadelede ittifak etmeli; bu gibi akımların dünya üzerinden silinmeleri için birlik olmalıdırlar. Zira **Hz. İsa yeniden dünyaya geldiğinde bu ittifakı oluşturacak ve tam manasıyla bir sevgi, barış ve huzur ortamı hazırlayacaktır.**

Hem Hristiyan dünyasının hem Müslümanların Hz. İsa'nın gelişiyle ilgili geniş çaplı bir hazırlık yapması, insanların bu kıymetli konuğu şevk ve heyecanla beklemeleri gerekmektedir. Bu mübarek peygamberin gelişi için hazırlık yapılmaması, kayıtsız kalıp gevşeklik gösterilmesi, bu büyük müjdeye gereken ehemmiyetin verilmemesi, Hz. İsa geldiğinde büyük bir mahcubiyete sebep olabilir.

Hiç unutmamak gerekir ki, Hz. İsa'nın gelişi dünyanın sadece belli bölgelerini etkileyecek bir olay değildir. Onun gelişi tüm dünyayı etkileyecek güçte, mucizevi bir olaydır. Bu kutlu peygamberin gelişiyle dünya çapında sosyal ve siyasi alanlarda köklü değişiklikler olacak, tüm dünya Hz. İsa'nın ve ahir zamanın diğer kutlu şahsı Hz. Mehdi'nin etrafında toplanıp birleşecektir.

Hz. İsa'nın gelişi Allah Katında günü, saati ve yeri ile bellidir. O'nun gelişini, dünyevi hiçbir olay veya kişi ne erteleyebilir ne de çabuklaştıracaktır.

Bugün kimi çevreler, büyük bir yanlışlık içerisinde dünyadaki karışıklık ortamının, özellikle **Ortadoğu'nun** savaş ve karmaşa içinde olması ile **Hz. İsa'nın gelişi** arasında bir bağlantı kurmaya çalışmakta, hatta bu amaçla yönelik birtakım gayretler içerisine girmektedirler. Oysa Hz. İsa'nın gelişi takdir-i İlahidir ve gerek Müslümanların gerekse **Hristiyan dünyasının** Hz. İsa'yı sükûnet içinde ve sevgi ortamında beklemeleri gerekir.

Hz. İsa'yı sevenler ve izleyenler, O'nun yaptığı gibi, insanlara sevgi ile yaklaşmalıdır. Allah'a iman eden ve Hz. İsa'yı da üstün bir peygamber olarak çok seven Müslümanlara karşı, Hristiyan dindarlar, savaş ve kan dökme eğiliminde olmamalıdır. Gerçek dindarların yapacağı gibi sevgi, barış, dostluk ve uzlaşma tavrı içinde bulunmalıdırlar.

Barış ve uzlaşma ile elde edilebilecek olan neticelerin savaş ile insanları öldürerek elde edilemeyeceğine dair vahim tecrübeler dünya tarihi defalarca şahit olmuştur. Bu nedenle 21. yüzyılın dünyası, savaş sebebiyle milyonlarca insanın ölümünden yeteri kadar ders almış, medeni insanların kurduğu bir dünya olmalıdır. İçinde yaşadığımız dönemde, dünyadaki bütün ülkelerin yöneticileri, politikacıları, sorunları **"medeni ve insancıl yollar"** ile çözmek mecburiyetinde olan insanlardır.

Hz. İsa geldiğinde, ona inanan tüm Hristiyanlar ve Müslümanlar ortak bir inançta birleşeceğine göre, Hristiyanlar ve Müslümanlar arasındaki önyargı ve güvensizliklerin aşılması için şimdiden çalışılması zorunludur.

Hz. İsa'nın Barış Emri

Hz. İsa'nın insanlara en doğruyu öğreteceğini bilerek inanç farklılıklarına saygı gösterilmelidir. Onun görmek istediği gibi, dünyayı barış, kardeşlik, merhamet ve sevgi ile doldurmak için büyük çaba gösterilmelidir.

Kuşkusuz hepimizin temennisi Ortadoğu'nun Yahudilerin, Müslümanların ve Hristiyanların bir arada huzur içinde yaşayabilecekleri güvenli topraklar haline gelmesidir. Bunun için öncelikli olarak, tüm tarafların önyargılarını bir yana bırakarak olayları sağduyu ile değerlendirmeleri ve aydınlık bir gelecek için vicdan sahibi insanların ittifak etmeleri gereklidir. İşte bu nedenle bu ittifakın önemli bir tarafı olan Hristiyan dünyasına barış için önemli sorumluluk düşmektedir.

Sonuç olarak; samimi olarak iman eden Hristiyanlar, Hz. İsa'nın kendilerine, "Ne mutlu sulh edicilere" (Matta 5/9) sözleri ile yeryüzünde barış elçileri olmalarını emrettiğini hiçbir zaman unutmamalıdırlar.

Müminlere Karşı Düşkün ve Şefkatli Davranmak

Allah, "Sakin onlardan bazılarını yararlandırđımız şeylere gözünü dikme, onlara karşı hüzne kapılma, mü'minler için de (şefkat) kanatlarını ger" (Hicr Suresi, 88) ayetiyle müminleri merhameti yaşamaya davet etmiştir.

Allah müminlerin merhametini "şefkat kanatlarını germek" olarak tanımlamıştır, çünkü onlar merhameti sadece belirli olaylar karşısında değil, hayatın her anını kapsayan bir ahlak modeli olarak yaşarlar. Dolayısıyla da onların merhametlerini yansıtan pek çok güzel ahlak özelliği ortaya çıkar.

Kuran'da, gerçek merhametin nasıl olması gerektiği, merhametli bir insanın özellikleri, merhamet duygusunun bir insanın ahlakında ne gibi farklılıklar meydana getirdiği açıklanmıştır. Allah ayetlerinde, merhameti ve şefkatin eksikliğinden kaynaklanan zalimliği tarif etmiştir. Bunun sonucunda iyiler ve kötüler, zalimler ve şefkatliler birbirlerinden açıkça ayırt edilmişlerdir.

Bir toplumun rahat, huzurlu ve mutlu bir hayat sürebilmesinin tek yolu, Kuran'da tarif edilen gerçek merha-

met anlayışının o toplumun insanları tarafından yaşanmasıdır. Kuran'da belirtilen bu model yaşanmadığı sürece insanlar hangi yolu denerlerse denesinler kargaşadan, huzursuzluktan ve adaletsizlikten kesinlikle kurtulamazlar. Çünkü merhametin olmadığı yerde zulüm vardır. Zulmün hüküm sürdüğü bir toplumda ortaya çıkan model ise insanların hem maddi hem de manevi yönden ciddi zararlara uğramasına neden olur.

"Merhamet edin, merhamet olunasınız. Af edin, af olunasınız. Yazık, laf ebesi olanlara. Yazık günahlarına bilerek devam edip, istiğfar etmeyenlere."

Ramuz El-Ehadis, Musannif Ahmed Ziyaüddin Gümüşhanevi, Mütercim: Abdülaziz Bekkine, 1. cilt, 70-10

Allah korkusuna ve Allah sevgisine dayanan, Kuran'a uygun bir merhamet olmadığında, geriye insanları kötülük yapmaktan alıkoyacak hiçbir sebep kalmaz. Merhamet duygusunun tam anlamıyla yaşanmadığı bir toplumda kadınların eziyet görmesinin, çocukların ezilmesinin, fakirlik korkusuyla sokağa terk edilmelerinin, hırsızlık için yol kesen insanların çoğalmasının önünde hiçbir engel kalmamış olur. Böyle bir toplumda zalim ve merhametsiz olanlar, zayıf ve güçsüz olanları istedikleri gibi ezerler. Kurani merhametin ve din ahlakının yaşanmadığı bir ortamda her zaman huzursuzluk, sıkıntı ve zulüm hakimdir.

İslam ahlakının benimsendiği bir toplumda ise hem maddi hem de manevi açıdan büyük bir rahatlık ortaya çıkar. İnsanlar yardım gerektiğinde çevrelerindeki insanlardan kesin olarak yardım geleceğini bilirler. Fakirlere, evleri olmayan yoksullara, imkanları olanlar sahip çıkarlar. Küçük çocuklar sevgi ve itina gördükleri sağlıklı ortamlarda yetiştirilirler. Maddi adaletsizlik ve bundan kaynaklanan haksızlıkların tümü ortadan kalkar. Zalimler azalmaya ve zulüm ortadan kalkmaya başlar. Kimse maddi imkanları yeterli olmadığı için sağlıklı, temiz, rahat

bir ortamdan mahrum kalmaz. Dinsizliğin getirdiği kargaşaya ve zulüm ortamından kurtulmanın tek yolu, Allah'ın Kuran'da öğrettiği merhamet anlayışını tam anlamıyla yaşamaktır. Peygamber Efendimiz (sav) ashabına da merhametli olmalarını hatırlatmış ve onlara örnek olmuştur:

"Allah refikdir (merhametli ve şefkatli), rıfkı sever ve rıfka mükabil verdiğini başka hiçbir şeyle vermez."

(Kütüb-i Sitte, Prof. Dr. İbrahim Canan, 7. cilt, s. 293)

Uzayda sayıp bitiremeyeceğimiz kadar çok sayıda yıldızlar, gezegenler, dev galaksiler, milyarlarca güneş sistemi, göktaşları, karadelikler, süpernovalar ve evrenin sonsuzluğunda yer alan adı konulmamış daha nice ayrıntı bulunduğunu hemen herkes bilir. Peki evrenin yoktan var edildiği Big Bang (Büyük Patlama)'ın ardından evrene dağılan ve yaşadığımız evrenin yapısını belirleyen tüm bu maddeler bütününe temelde dört kuvvetin dengelediğini biliyor muydunuz? Yüce Rabbimiz, bu kuvvetlerin değerlerini evrenin şimdiki biçimiyle var olabilmesi ve yaşama imkan sağlayabilmesi için belli bir ölçüyle yaratmış ve kendi aralarında çok hassas oranlar ve dengeler var etmiştir.

Evrendeki tüm fiziksel hareketler ve yapılar, modern fizik tarafından dört temel kuvvet olarak adlandırılan; "yerçekimi kuvveti", "elektromanyetik kuvvet", "güçlü nükleer kuvvet" ve "zayıf nükleer kuvvet" in birbiri ile etkileşimi ve dengesi sayesinde gerçekleşir. Güçlü ve zayıf nükleer kuvvetler atomun yapısını belirler. Yerçekimi ve elektromanyetik kuvvet ise, atomların arasındaki ilişkiyi ve dolayısıyla tüm cisimler arasındaki dengeyi belirler. Bu dört temel kuvvet Big Bang'in sonrasında ortaya çıkmış ve evrene dağılan madde, bu dört temel kuvvete göre belirlenmiştir.

Ancak bu kuvvetler incelendiğinde ortaya çıkan tablo oldukça dikkat çekicidir. Çünkü bu kuvvetler, birbirlerinden olağanüstü derecede farklı değerlere sahiptir. Bu kuvvetlerin birbirlerine olan oranları, ortak bir birim kullanılarak şöyle ifade edilebilir:

Güçlü nükleer kuvvet : 15
Zayıf nükleer kuvvet : 7.03×10^{-3}
Yerçekimi kuvveti : 5.90×10^{-39}
Elektromanyetik kuvvet : 3.05×10^{-12}

Dikkat edilirse, üstteki sayılar arasında çok büyük farklar vardır. Örneğin güçlü nükleer kuvvetin değeri, yerçekimi kuvvetinin değerinden yaklaşık "milyar kere milyar kere milyar kere milyar kere milyar" kadar daha büyüktür. Peki acaba neden bu kadar farklı bir güç dağılımı bulunmaktadır?

Ünlü Fizik Profesörü Paul Davies, evrendeki güç dağılımının ve hassas dengelerin amacını ve insan yaşamına en uygun biçimde belirlenmiş olduğunu şöyle belirtir:

Eğer doğada biraz daha farklı sayısal değerler seçilmiş olsaydı, evren çok daha farklı bir yer olacaktı. Ve büyük olasılıkla onu görmek için biz burada olamayacaktık... Ve insan kozmolojiyi araştırdıkça, inanılmazlık giderek daha belirgin hale gelir. Evrenin başlangıcı hakkındaki son bulgular, genişlemekte olan evrenin, hayranlık uyandırıcı bir hassasiyetle düzenlenmiş olduğunu ortaya koymaktadır.¹

YERÇEKİMİ KUVVETİNDEKİ HASSAS ÖLÇÜ

Rabbimiz'in üstün yaratışının delili olan kainattaki muazzam düzene vesile olarak yaratılan kuvvetlerin en önemlilerinden biri "kütle çekimi" veya diğer adıyla "yerçekimi" (gravitasyon) kuvvetidir. Newton, bu gücün yalnızca elmaları ağaçtan düşürmeye değil, aynı zamanda gezegenleri de yörüngelerinde tutmaya yarayan bir güç olduğunu belirtmiştir. Einstein ise, yerçekiminin dev yıldızları nasıl içlerine çekertip kara deliklere dönüştürdüğünden bahsetmiştir. Yerçekimi kuvveti, evrenin en kritik kuvvetlerinden biridir. Evrenin genişlemesini kontrol altında tutan kuvvet de yine yerçekimi kuvvetidir.

Yerçekimi kuvveti sayısal olarak, sabit bir değere sahiptir. Eğer yerçekimi sabiti şimdikinden biraz daha fazla olsaydı, yıldızların oluşumu daha kısa sürede gerçekleşecek ve uzaydaki en küçük yıldızın dahi kütlesi Güneş'in en az 1.4 katı büyüklüğünde olacaktı. Bu tür büyük yıldız-

Evrendeki Güçler Arasındaki Olağan

lar o derece hızlı ve kararsız biçimde yanarlar ki etraflarındaki gezegenlerde canlı yaşamına elverişli şartların meydana gelmesi imkansızdır. Bu nedenle yaşam için ancak Güneş'in küçüklüğünde yıldızlara ihtiyaç vardır. Ayrıca yerçekimi sabiti şimdiki kadar biraz daha büyük olsaydı, evrendeki büyük yıldızların hepsi birer kara deliğe dönüşmüş olacaktı. Bunun yanı sıra en küçük gezegenlerdeki yerçekimi dahi o kadar güçlü olacaktı ki, böceklerden daha büyük hiçbir şey ayakta kalmayı başaramayacaktı.

Diğer yandan, eğer yerçekimi sabiti biraz daha küçük olsaydı, o zaman da uzaydaki bütün yıldızlar en fazla Güneş'in %80'i büyüklüğünde

bir kütleye sahip olacaktı. Bu küçüklükteki yıldızlar her ne kadar etraflarındaki gezegenlerde canlı yaşamına elverişli kılacak ölçüde uzun ve kararlı biçimde yansalar da, bu sefer gezegenleri ve canlılığı oluşturacak ağır elementler evrende asla oluşamayacaktı. Çünkü demir ve daha ağır elementler ancak devasa yıldızların çekirdeklerinde üretilir ve ancak bu tür ağır yıldızlar ağır elementleri uzaya yayabilirler. Bu tür elementler ise gezegenlerin ve hayat formlarının oluşması için zorunludur.

ELEKTROMANYETİK KUVVET

Canlı cansız tüm varlıklar atom adı verilen ve gözle göremeyeceğimiz kadar küçük temel parçacıklardan meydana gelir. Atom, çekirdeğinde proton adı verilen parçacıklar ve çekirdeğin etrafındaki yörüngelerde dönen elektronlardan oluşur. Atomun çekirdeğinde bulunan protonlar pozitif, etrafında dönen elektronlar ise negatif elektrik yüküne sahiptir. Proton ve elektronun sahip oldukları bu zıt elektrik yükü aralarında bir çekim oluşmasını sağlar ve bu çekim, elektronları atom çekirdeğinin çevresindeki yörüngelerinde tutar. İşte zıt elektrik yüklü proton ve elektronları birbirine bağlayan bu kuvvete "elektromanyetik" kuvvet adı verilir.

Atom çekirdeği etrafındaki elektron yörüngelerinin özellikleri, atomların kendi aralarında birleşerek ne tür moleküller oluşturabileceklerini belirler. Etrafınızda gördüğünüz her şey bu atomların birleşerek oluştur-

duğu moleküllerden meydana gelmiştir. Oturduğunuz sandalyeden elinizde tuttuğunuz dergiye, arabanızın camından üzerinize giydiğiniz giysilere kadar her şey gibi kendi vücudunuz da moleküllerden oluşmaktadır.

Evrendeki dört temel kuvvetten biri olan elektromanyetik kuvvetin değeri biraz daha küçük olsaydı, çok az elektron çekirdeğin etrafındaki yörüngelerde tutunabilirdi. Biraz daha büyük olsaydı, o zaman da hiçbir atom diğerleriyle birleşmek üzere yörüngesini paylaşamazdı. Her iki durumda da canlılığı mümkün kılan moleküller oluşamazlardı.

ATOM ÇEKİRDEĞİNİ BİR ARADA TUTAN GÜÇLÜ NÜKLEER KUVVET

Güçlü nükleer kuvvet atomun çekirdeğindeki protonları ve nötronları bir arada tutan kuvvettir. Daha önce de belirtildiği gibi, protonlar artı elektrik yüklü parçacıklardır. Elektromanyetik kanununa göre zıt elektrik yüklü parçacıklar birbirlerini çeker, aynı elektrik yüküne sahip parçacıklar ise birbirlerini iterler. Bir başka ifadeyle, elektron ve protonlar birbirlerini çeker; protonlar diğer protonları, elektronlar da diğer elektronları iterler.

Pek çok atom türünün çekirdeğinde onlarca proton birbirine yapışık bir şekilde bulunur. Doğal olarak bu protonların bir araya gelir gelmez büyük bir enerjiyle birbirlerini itmeleri ve her birinin uzaklaşarak uzay boşluğuna dağılmaları gerekirdi. Ancak böyle olmaz ve atomun çekirdeğindeki protonlar büyük bir kararlılıkla birbirlerine bitişik bir biçimde dururlar. Çünkü onları birbirine adeta yapıştıran ve elektromanyetik itme kuvvetinden çok daha güçlü olan bir kuvvet vardır: "Güçlü nükleer kuvvet".

üstü Denge

Güçlü nükleer kuvvet, -Allah'ın vesile kılması ile- evrendeki düzeni sağlayan en güçlü kuvvettir. Bu muazzam güç atom bombalarında ve hidrojen bombalarında kullanılır. Bu enerji kaynağı, Güneş'in 4.5 milyar yıldan bugüne dek tükettiği yakıtı ve bundan sonra da tüketebileceği hesaplanan 5 milyar yıllık yakıtı sağlamaktadır. Bu muhteşem kuvvetin sayısal değeri evrenin en kilit sayılarından biridir. Güçlü nükleer kuvvetin sabit değerindeki yüzde birkaçlık azalma ya da artmayla yaşamın en temel elementi olan karbon var olamazdı. Biraz daha ciddi bir oynama ise tüm fizik kanunlarının değişmesine ve evrendeki denge ve düzenin alt üst olmasına neden olurdu.

Atom çekirdeğini bir arada tutan bu "güçlü nükleer kuvvet"le diğer bir evrensel kuvvet olan "elektromanyetik kuvvet" arasındaki oran da, Rabbiniz'in üstün yaratışının delillerinden biri olarak son derece hassas değerlerde düzenlenmiştir.

Eğer güçlü nükleer kuvvet birazcık bile daha zayıf olsaydı, yukarıda belirttiğimiz gibi atom çekirdeğini oluşturan protonlar bir arada tutunamaz ve elektromanyetik güç nedeniyle birbirlerini iterek uzaya dağılırlardı. O zaman da birden fazla proton içeren başka hiçbir atom oluşamazdı. Dolayısıyla, evrendeki yegane element tek protonlu "hidrojen" olurdu.

Eğer güçlü nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvete göre birazcık daha güçlü olsaydı, bu sefer de evrende tek protonlu atomlar yani "hidrojen" atom-

ları hiçbir zaman oluşamayacaktı. Bunun nedeni, nükleer kuvvet elektromanyetik kuvvete çok daha baskın geleceğinden evrendeki tüm protonlar birbirleriyle birleşme eğilimine girecek ve biraz önce belirtildiği gibi tek protonlu hidrojen atomları var olamayacaktı. Bu durumda yıldızlar ve galaksiler, eğer oluşsalar bile, şu anki yapılarından çok farklı olacaktı. Ayrıca hidrojen elementinin olmadığı bir dünyada suyun varlığından da söz edilemeyeceği, bu oranın ne denli önemli olduğunu belirten başka bir husustur; çünkü bilindiği üzere su, iki hidrojen atomu ile bir oksijen atomunun birleşmesinden meydana gelen bir moleküldür.

Tüm bu gerçekler göstermektedir ki; eğer bu temel güçler ve değişkenler şu anda sahip oldukları değerlerde olmasalar, hiçbir yıldız, süpernova, gezegen ve atom var olmayacaktı. Bunun sonucunda elbette hayat diye birşey de olmayacaktı.

ZAYIF NÜKLEER KUVVET

Evrendeki bir diğer temel kuvvet olan "zayıf nükleer kuvvet" de çok özel hesaplanmış bir değere sahiptir. Zayıf nükleer kuvvet, bazı atom altı parçacıklar tarafından taşınan ve bir tür radyoaktif parçalanmaya sebep olan bir kuvvettir.

Zayıf nükleer kuvvetin sebep olduğu radyoaktif parçalanmaya bir örnek olarak nötronların, bir proton, bir elektron ve bir anti-nötrino açığa çıkarak parçalanması verilebilir.

Atom çekirdeğindeki temel parçacıklardan biri olan "nötron" aslında bu sayılan diğer üç parçacığın bir araya gelmesiyle oluşur. Zayıf nükleer kuvvet ise, az önce de belirtildiği gibi, nötronların bu bileşenlerine ayrılarak parçalanmasına neden olur. Fakat zayıf nükleer kuvvetin büyüklüğü bu olayı çok hassas bir dengede tutacak biçimde ayarlanmıştır.

Eğer zayıf nükleer kuvvetin değeri biraz daha büyük olsaydı, nötronlar daha kolay parçalan-

cak ve bu nedenle evrende nadiren bulunacaklardı. Bu durumda da evrenin yaratıldığı Big Bang (Büyük Patlama)'den bu yana çekirdeğinde 2 nötron bulunduran çok az helyum elementi oluşabilecek ya da hiç oluşamayacaktı.

Helyum hidrojenin sonra en hafif ikinci elementtir. Gerekli helyum var olmadan yaşam için zorunlu olan ağır elementler meydana gelemezlerdi. Çünkü "karbon", "oksijen", "demir" gibi ağır elementler, helyum çekirdeklerinin dev yıldızların merkezinde birbirleriyle birleşmeleri sonucunda oluşurlar. Başka bir deyişle, helyum bir anlamda diğer elementlerin temel yapı taşı-

dır. Dolayısıyla, helyumun olmaması demek, yaşam için zorunlu olan diğer daha ağır elementlerin de oluşmaması demektir.

Öte yandan, eğer zayıf nükleer kuvvetin değeri biraz daha küçük olsaydı, evrenin oluşumu sırasındaki Büyük Patlama'da hidrojenin çoğu hatta tümü helyuma çevrilecek ve sonuçta yıldızlar tarafından üretilen ağır elementlerin sayısında anormal bir artış olacaktı. Bu durum da hayatın varlığını imkansız kılacak bir başka faktördür.

EVREN YAŞAM İÇİN ÖZEL YARATILMIŞTIR

Bütün bu kuvvetlerin arasındaki hassas değerlerden de anlaşıldığı gibi, evrendeki kuvvetlerin hem kendi oranları hem de birbirleriyle oluşturdukları dengeler, tesadüfle açıklanması asla mümkün olmayacak derecede olağanüstüdür. Evrende görülen bu dengelere ilişkin sayısal değerlerde %1'lik veya 2'lik bile bir oynama olmaması bu olağanüstü durumu gözler önüne sermektedir. Üstelik bu dengelerin evren ilk oluştuğu andan itibaren hiç değişmeden varlığını sürdürmesi, hep aynı hassas ayarları koruması, asla bir aksaklık yaşanmaması da dikkat edilmesi gereken başka bir noktadır.

Big Bang'in büyük bir delili olan kozmik fon radyasyonunu ilk kez Robert Wilson ile birlikte gözlemleyen ve bu nedenle 1965'te Nobel ödülü kazanan Arno Penzias, evrendeki bu olağanüstü tasarım karşısında şu yorumu yapmaktadır:

Astronomi bizleri çok olağanüstü bir olaya götürmektedir: Hiç yoktan yaratılmış bir evren. Hayatın oluşmasına izin verecek gerekli şartları tam olarak sağlayacak hassas bir denge ile kurulmuş, bu amaca yönelik bir plana sahip olan bir evren.²

Ünlü bilim adamının da açıkça ifade ettiği gibi, tüm bunlar evrenin "hassasiyetle düzenlenmiş" ve "hassas bir denge ile kurulmuş" olduğunun kesin birer göstergesidir. Bu kusursuz denge sonsuz ilim ve kudret sahibi Yüce Allah'ın yaratışının delillerinden yalnızca biridir. Rabbimiz'in yaratışındaki bu üstünlük bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmiştir:

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş'e, aya ve yıldızlara Kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne Yücedir. (Araf Suresi, 54)

KAYNAKLAR:

1. Paul Davies. *The Accidental Universe*, Cambridge: Cambridge University Press, 1982, Önsöz.
2. Hugh Ross, *The Creator and the Cosmos*, s. 122-23
Hugh Ross, *The Creator and the Cosmos*, s. 122-23

Hız. Muhammm

Kitap Ehli'ne Adale

Hız. Muhammed (sav), Yahudilere ve Hıristiyanlara karşı her zaman son derece adil ve merhametli davranmış, İlahi dinlerin mensupları ile Müslümanlar arasında uzlaşmaya dayalı bir ortam oluşmasını sağlamıştır.

İslam İdaresinde Din ve İbadet Özgürlüğü

Hız. Muhammed (sav) döneminden başlayarak, İslam topraklarında her zaman için tam anlamıyla bir din özgürlüğü hakim olmuştur. Yahudilerin ve Hıristiyanların inançları, ibadetleri, kiliseleri, sinagogları, din eğitimi veren okulları Müslümanların güvencesi altına alınmıştır. Havralar ve kiliselerin korunacağına dair garantiler, Peygamberimiz (sav) döneminden başlamak üzere, Kitap Ehli ile yapılan sözleşmelerde yer alan önemli hükümlerdir. Ayrıca ilk dönemlerde yapılan anlaşmalarda, Müslümanların yolculukları sırasında güzergahları üzerinde bulunan manastırlarda kalmalarına müsaade edilmesine dair maddeler de bulunmaktadır. Bu da, Müslümanların Kitap Ehli ile ilişkilerini karşılıklı saygı

Müslümanların Kitap Ehli'ne olan tutumlarında, her konuda olduğu gibi, en güzel örnek Peygamber Efendimiz (sav)'dir. Hız. Muhammed (sav), Yahudilere ve Hıristiyanlara karşı her zaman son derece adil ve merhametli davranmış, İlahi dinlerin mensupları ile Müslümanlar arasında uzlaşmaya dayalı bir ortam oluşturulmasını sağlamıştır. Onun yolunu izleyen Müslümanlar da tarih boyunca bu adaletli ve hoşgörülü tutumu sürdürmüşlerdir.

ed (sav) tle Hükmetti

zemini üzerinde geliştirmeye özen gösterdiklerine bir işarettir. Buna dayanarak pek çok Müslümanın, gerek konaklamak gerekse yemek ihtiyaçlarını gidermek için yolculukları ve seferleri sırasında manastırları ziyaret ettikleri, tarihi kaynaklarda anlatılmaktadır.

Kitap Ehli de çoğu zaman Müslümanların bu yaklaşımına sıcaklıkla karşılık vermiştir. Suriye Hristiyanlarının, Ebu Ubeyde'ye sundukları ve tarihe Ömer Akdi olarak geçen belgede yer alan şu ifadeler dikkat çekicidir:

Gece veya gündüz kiliselerimizi Müslümanlardan esirgemeyeceğiz, onların kapılarını yolculara ve yolda kalmışlara açık tutacağız... Müslüman yolcuyu geleneksel usulümüzle ağırlayacağız ve onları besleyeceğiz. Müslümanları incitmeyeceğiz ve her kim bir Müslümanı incitirse kendi haklarını ceza olarak kaybedecektir.²

Kitap Ehli'nin İbadethaneleri Kutsaldır

Kuran'da bildirilen, "... Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi..."

(Hac Suresi, 40) ayetiy-

le de dikkat çekildiği gibi, Müslümanlar için Kitap Ehli'nin ibadethaneleri Allah'ın adının anıldığı kutsal mekanlardır ve bu mekanların korunması iman edenlerin üzerine bir sorumluluktur. Dolayısıyla, başta Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in dönemi olmak üzere, Dört Halife Dönemi ve daha sonraki İslam idarelerinde Hristiyanların ve Yahudilerin kutsal mekanları özenle korunmuş, inananların mabetlerinde diledikleri gibi ibadetlerini yerine getirmeleri sağlanmıştır. Örneğin, Hz. Ebubekir döneminde, barışçıl yollarla fethedilen Taberriye şehrinde yaşayan Hristiyanlara, kiliselerine dokunulmayacağına dair garanti verildiği tarihi belgelerde yer almaktadır. Aynı şekilde, Dimeşk'in (Şam) fethi sırasında yapılan anlaşmada, kiliselerin yıkılmayacağı ve mesken edilmeyeceği özellikle vurgulanmıştır. Hz. Ömer'in Kudüs halkına verdiği emannamede de Kitap Ehli'nin ibadethanelerine dokunulmayacağı bildirilmektedir.

Hz. Osman döneminde, bir Ermeni kenti olan Debil'in fethi sırasında, şehirde yaşayan Hristiyanlara ve Yahu-

dilere verilen emannamede ise, mabetlerin korunacağı garantisi sunulmuştur.³ Ayrıca yıkılan kiliselerin onarılmasına, yeni havraların ve manastırların inşa edilmesine de her zaman müsaade edilmiştir.

Örneğin, Medain dışında bulunan ve Patrik Mar Amme tarafından daha önce yakılmış olan St. Sergius Manastırı, Hz. Osman döneminde yeniden inşa edilmiştir. Mısır valisi Ukbe'nin Nasturilerin yaptırdıkları bir manastıra yardımda bulunması, Muaviye döneminde Urfa Kilise-

si'nin tamir ettirilmesi, İskenderiye'de Marcos Kilisesi'nin inşa ettirilmesi gibi daha pek çok örnek sayılabilir. Günümüzde Filistin, Suriye, Ürdün, Mısır ve Irak topraklarında yer alan kilise ve sinagogların hala varlığını koruyor olması, Müslümanların diğer ilahi dinlere olan saygısının bir göstergesidir. Ayrıca bugün Hristiyanlar tarafından önemli ziyaret alanlarından biri olarak kabul edilen Tur Dağı'ndaki Sina Manastırı ve bu kilisenin hemen yanındaki cami, Müslümanların hoşgörüsünün bir diğer örneğidir.

Kitap Ehli, inançlarının önemli bir parçası olan bayramlarını da Müslüman idaresinde istedikleri mabette, istedikleri şekilde kutlamışlar, hatta kimi zaman Müslüman idareciler de bu kutlamalarda yer almışlardır. III. Nasturi Patriği'nin yazdığı bir mektup, Müslüman yöneticilerin Kitap Ehli'ne karşı merhametini ve hoşgörüsünü bir Hristiyanın ağzından anlatması bakımından güzel bir örnektir:

*Araplar... bizlere hiç zulmetmediler. Gerçekten onlar, dinimize, din görevlilerimize, kilise ve manastırlarımıza hürmet gösterdiler...*⁴

12. yüzyılın ünlü Yahudi seyyahlarından Tudelalı Benjamin ise, Müslüman topraklarını ziyareti sırasında gördüğü hoşgörü ve ortak yaşama kültürü karşısında hayranlığını gizleyememiştir. Böyle bir hoşgörüye dönemin Hristiyan Avrupası'nda rastlamanın mümkün olmadığını ifade etmiştir. Müslümanlar ve Yahudilerin türbelerde ve kutsal mekanlarda birarada dua ettiklerini belirten Benjamin, sinagogların hemen yanında mescitler inşa edildiğini ve her iki cemaatin de birbirlerinin bayramlarını kutladıklarını anlatmıştır.⁵

Yüce Rabbimiz'in, Peygamberimiz (sav)'in vesilesiyle insanlığa gönderdiği en son din olan İslamiyet, tüm insanları barış, adalet ve huzura çağırmaktadır. Peygamberimiz (sav)'in Kitap Ehli'ne, hatta İslamiyet'in aleyhinde faaliyet gösteren kişilere karşı gösterdiği adaletli ve affedici tavır, bu insanlarda büyük etki uyandırmış, onların da Müslüman olmasına vesile olmuştur. Bu yüzden inananların da tüm insanlara, özellikle de Ehl-i Kitab'a karşı adil tutumu, henüz İslam'ın doğduğu yıllarda şekillenmiştir.

Peygamberimiz (sav)'in dönemi Kitap Ehli'ne gösterilen hoşgörünün sayısız örnekleriyle doludur. Onun döneminde ve sonrasında, Hristiyan ve Yahudilerin kendi dinlerini diledikleri şekilde yaşamalarına izin verecek ve özerk cemaatler olarak varlıklarını devam ettirebilmelerini sağlayacak anlaşmalar yapılmış ve güvenceler verilmiştir.

İslamiyet'in ilk yıllarında Mekkeli müşriklerin eziyet ve baskılarına maruz kalan Müslümanların bir kısmı, Peygamber Efendimiz (sav)'in tavsiyesiyle, Etiyopya'daki Hristiyan Kral Necaşi'ye sığınmışlardır. Peygamberimiz (sav)'le birlikte Medine'ye göç eden müminler ise, Medine'de yaşayan Yahudilerle, sonraki tüm nesillere örnek olacak bir birarada yaşama modeli geliştirmişlerdir.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in, Hristiyan olan İbn Harris b. Ka'b ve kavmine yazdırdığı anlaşma metninde: "Şarkta ve Garpta yaşayan tüm Hristiyanların dinleri, kiliseleri, canları ve malları Allah'ın, Peygamber'in ve tüm müminlerin himayesindedir. Hristiyanlık dini üzere yaşayanlardan hiç kimse istemeden İslam'ı kabule zorlanmayacaktır. Hristiyanlardan biri herhangi bir saldırıya veya haksızlığa maruz kalırsa Müslümanlar ona yardım etmek zorundadırlar" maddelerini yazdırmıştır.

Bütün bu tarihi bilgiler açıkça göstermektedir ki, İslamiyet bir barış ve hoşgörü dinidir. İslam idaresi altında Hristiyanlar ve Yahudiler diledikleri gibi yaşamışlar, din ve vicdan özgürlüğünün sağladığı tüm imkanlardan faydalanmışlardır. Geçmişte olduğu gibi -Allah'ın izniyle- Kuran ahlakının tüm dünyaya hakim olacağı ahir zamanda da Müslümanlar Kitap Ehli'ne olan tutumlarında, Kuran'a ve Hz. Muhammed (sav)'in sünnetlerine uymaya gayret etmelidirler.

- 1 Majid Khoduri, İslam'da Savaş ve Barış, Fener Yayınları, İstanbul, 1998, s. 209-210
- 2 Majid Khoduri, İslam'da Savaş ve Barış, Fener Yayınları, İstanbul, 1998, s. 223
- 3 Levent Öztürk, Asr-ı Saadetten Haçlı Seferlerine Kadar İslam Toplumunda Hristiyanlar, İz Yayıncılık, İstanbul, 1998, s. 114-115
- 4 Frennd, 289; Hamidullah, İslam Peygamberi, II. 920; Levent Öztürk, Asr-ı Saadetten Haçlı Seferlerine Kadar İslam Toplumunda Hristiyanlar, İz Yayıncılık, İstanbul, 1998, s. 55
- 5 Mark Cohen, Haç ve Hilal Altında Ortaçağlarda Yahudiler, Sarmal Yayınevi, İstanbul, Nisan 1997, s.185

İslam Ahlakına Göre Hristiyanlara ve Yahudilere Bakış

Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanların birbirlerine bakışında dikkat edilmesi gereken temel bir fark vardır. Yahudiler, kendilerinden sonra gelen iki dini, yani Hristiyanlık ve Müslümanlığı tanımaz, onların kitaplarını kabul etmezler. Hristiyanlık, kendinden önceki Yahudiliği tanıır ve kitabını kabul eder, ama kendisinden sonraki İslam dinini tanımaz, kutsal kitabımız olan Kuran-ı Kerim'i kabul etmez. Oysa İslam ahlakı, hem Yahudiliği hem de Hristiyanlığı, Allah'ın vahyiyle doğmuş ilahi dinler olarak kabul eder. Kitaplarını tanıır. Onları inkarcılarla, putperestlerle bir tutmaz, aksine "Kitap Ehli" olarak tanımlayarak, Müslümanların onların inançlarına tolerans ve saygı göstermesini gerektirir.

Bakara Suresi'nde bu konu şu şekilde bildirilmektedir:

Elif, Lam, Mim. Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır. Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (Bakara Suresi, 1-4)

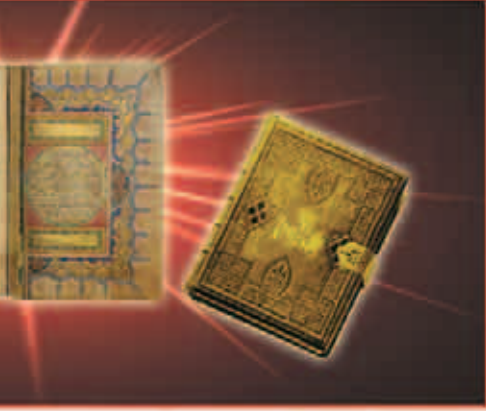
Dikkat edilirse ayetlerde Müslümanlar hem Hz. Muhammed (sav)'e indirilen Kuran'a, hem de daha önce indirilen kitaplara iman eden insanlar olarak tarif edilmektedir. Bu önceki kitaplar, Kuran'da; Hz. İbrahim'in sayfaları, Hz. Musa'ya indirilen Tevrat, Hz. Davud'a indirilen Zebur ve Hz. İsa'ya indirilen İncil olarak bildirilir. Ne var ki, bu kitaplar zaman içerisinde birtakım insanlar tarafından tahrif edilmişlerdir, dolayısıyla bazı bölümlerinde hak dinden uzak yorumlar ve açıklamalar yer almaktadır. Bununla birlikte Allah'a ve ahiret gününe iman etmek, şirk koşturmak, güzel ahlak göstermek gibi hak dine uygun emirleri içeren bölümler de günümüze kadar gelmiştir. Allah bu kitapların, gönderildikleri toplumlarda insanlar için yol gösterici olduklarını bildirmiştir. Bu konuda Kuran'da şöyle buyrulmaktadır:

O, sana Kitabı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler... (Al-i İmran Suresi, 3-4)

Bir diğer ayette Tevrat için şu şekilde bildirilmektedir:

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) ... (Maide Suresi, 44)

Kuran'da bazı Yahudi din adamlarının Tevrat'ta "kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırdıkları" (Maide Suresi, 41); "...kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için 'Bu Allah Katındandır...'" (Bakara Suresi, 79) dedikleri, diğer bir deyişle Allah'ın Kitabı'nı tahrif ettikleri haber verilir. Bazı Hristiyanlar ise Hz. İsa'yı kendilerince ilahlaştırarak (Rabbimiz'i tenzih ederiz) çok büyük bir yanılgıya düşmüşlerdir. (Nisa Suresi, 171) Allah Kuran'da Kitap Ehli'nden kimselerin ahlaki ha-

alarına da dikkat çeker. Ama bunlar, Kitap Ehli'nin tümünün gaflet ve yanılgı içinde oldukları anlamına gelmemektedir. Allah, Yahudi ve Hristiyanlar arasında da, Kendisi'ne samimiyetle bağlı olan dindar kişilerin bulunduğunu çeşitli ayetlerde haber verir:

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışır. İşte bunlar salih olanlardır. Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (Al-i İmran Suresi, 113-115)

Şüphesiz, Kitap Ehli'nden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 199)

Dolayısıyla bir Müslümanın bakış açısı Kitap Ehli içinde de samimi olarak iman eden ve kurtuluşa eren pek çok insan olabileceği yönündedir. Her insanın kalbini Allah bilir ve Allah, Kitap Ehli içinden insanların da Kendi Katında ecirleri olduğunu bildirmektedir.

Hiz. Muhammed (sav), Evs ve Hazrec kabileleri ile yapılan Medine Anlaşması'na Yahudilerin de katılmasına izin vermiş ve böylece Yahudilerin de Müslümanların arasında, ayrı bir dini grup olarak varlıklarını devam ettirmelerini sağlamıştır. Medine Anlaşması'nın "Beni Avf Yahudileri, inananlarla birlikte bir ulus oluşturdular. Yahudilerin dini kendilerine, Müslümanların dini kendilerinedir" hükmüyle, Müslümanların Yahudilerin geleneklerine ve inanışlarına gösterdikleri hoşgörünün temeli Peygamberimiz (sav) döneminde atılmıştır.

Hiz. Muhammed (sav), Rabbimiz'in emrettiği ahlakın bir gereği olarak, Kitap Ehli'ne karşı yalnızca anlayış ve merhamet göstermekle kalmamış, İslam idaresi altındaki Yahudi ve Hristiyanların korunup kollanması gerektiğini de sahabeye öğretmiştir. Bizzat Peygamber Efendimiz (sav) tarafından Edruh, Makna, Hayber, Necran ve Akabe'li Kitap Ehli'ne verilen beratlar, Müslümanların Kitap Ehli'nin can ve mal güvenliğini garanti altına aldıklarını ve onlara inanç ve ibadet özgürlüğü tanıdıklarını göstermektedir. Peygamberimiz (sav)'in Necranlılar ile yaptığı sözleşmede yer alan şu maddeler de dikkat çekicidir:

-Necranlıların ve mailyetindekilerin canları, malları, dinleri, varları ve yokları, aileleri, kiliseleri ve sahip oldukları her şey Allah'ın ve Allah'ın peygamberinin güvencesi altına alınacaktır.

-Hiçbir psikopos ya da keşiş kilisesinden ya da manastırından edilmeyecektir ve hiçbir papaz papazlık hayatını terk etmeye zorlanmayacaktır. On-

lara hiçbir eza ya da aşağılama yapılmayacaktır ve toprakları ordumuz tarafından işgal edilmeyecektir.

-Adalet isteyen adalet bulacaktır, ne zalim ne de zulüm bulunacaktır.'

Tüm bunların yanı sıra Resulullah (sav)'in Kitap Ehli'nin yemeklerine katıldığına, hastalarını ziyaret ettiğine ve onlara ikramda bulunduğuna dair rivayetler bulunmaktadır. Hatta Necran Hristiyanları onu ziyaretlerinde Hiz. Muhammed (sav) onlara abasını sermiş ve oturmalarını söylemiştir. Peygamberimiz (sav)'in vefatının ardından Müslümanların Kitap Ehli'ne gösterdikleri güzel ahlakın temeli de, Hiz. Muhammed (sav)'in bu topluluklara karşı gösterdiği hoşgörüye dayanmaktadır.

Bir buçuk asırdır süregelen evrim masalı, ortaya atıldığı ilk günden itibaren birçok açmazla karşı karşıya kalmıştır. Bu açmazlardan biri de canlıların ortak bir kökenden küçük rastlantılarla türediklerini iddia eden evrim ağacıdır. Ancak evrim tüm hurafeler gibi bilimsel bir gerçekle çürütülmüştür. Bu bilimsel gerçek, kasıtlı olarak 70 yıl gizlenmesinin ardından ortaya çıkan "Kambriyen Patlaması"dır.

Böylelikle canlıların ortak bir kökenden küçük rastlantısal değişimlerle türedikleri fikri, "evrim ağacı" şemaları ile insanlara empoze edildi.

Oysa Gerçekler Çok Farklıydı...

Gerçeğin anlaşılması ise, en açık olarak "Kambriyen Patlaması"nın keşfedilmesiyle oldu. Bu keşif ve ardından yaşanan süreç oldukça dikkat çekicidir. 20. yüzyılın başlarında, 1909 yılında Charles D. Walcott adlı bir paleontolog, Kanada'nın Rocky Mountains (Kayalık Dağlar) bölgesinde araştırma yapmaya girişmişti. Walcott, Burgess Pass denen bölgede son derece iyi korunmuş kaya katmanlarına (İngilizce terimle "shale") rastladı. Burgess Yatağı'nda (Burgess Shale) çok sayıda fosil bulunduğunu ve bunların Kambriyen Devre ait olduğunu fark etmekte gecikmedi. Bundan sonraki 4 yıl boyunca Burgess Shale bölgesinden 60 ila 80 bin fosili özenle topladı ve yaptığı bu detaylı çalışmayı en ince ayrıntılarına kadar defterlerine not etti.

Walcott'un topladığı fosillerin çok şaşırtıcı bir özelliği vardı: Karşısında, bugün yaşayan tüm filumlara ait canlıların kalıntıları duruyordu. (Filum, hayvanlar aleminde canlıları sınıflandırmak için kullanılan en büyük kategoridir. Hayvanlar 50'nin üzerinde filuma ayrılırlar ve bu filumların hepsinin kendine has vücut planları vardır. En çok bilinen filumlar arasında; omurgalıları da içeren *kordata*, tüm böcekleri içeren *artropoda*, tüm kabuklu yumuşak hayvanları içeren *molluska* sayılabilir.)

Bazı materyalist çevrelerce yıllar boyu desteklenmiş olan evrim teorisine, Charles Darwin tarafından 19. yüzyılın ilkel şartlarında yapılmış birtakım gözlemlere dayanarak ortaya atılmıştı. Ancak günümüz bilim dünyasının evrim teorisi hakkında gösterdiği gerçek, bu teorisinin hiçbir bilimsel dayanağı olmadığı; aksine evrim teorisinin iddialarının bilimsel bulgularla açıkça çatıştığıdır.

Evrin teorisi her yönden bilimle çatışıyor. Evrim ağacı şeması da bunlardan biriydi.

Darwin, yeryüzündeki yaşamın tarihinin ilk başta tek bir kökten çıkan, sonra giderek yavaş yavaş dallara ayrılan bir ağaç olarak şematize edilebileceğini düşünmüştü. *Türlerin Kökeni* adlı kitabında da bu görüşü yansıtan bir şema yer alıyordu. Bu şemayla birlikte insanların zihnine yerleşen hayali "evrim ağacı" kavramı zamanla Darwinizm'in en önemli efsanelerinden biri haline geldi. Binlerce ders kitabı, bilimsel kitap, dergi ve gazete, sözde "evrim ağacı"nın farklı versiyonlarını yayınladı.

Evrimcileri Bir Kez Daha Çıkmaza Sokan

EVİRİM AĞACI HURAFESİ 70 YIL GİZLENEN Ve KAMBRIYEN PATLAMASI

Walcott, topladığı fosillerin hangi filumlara ait olduğuna baktığında çok şaşırdı. Çünkü bulduğu fosil tabakası çok eskiydi ve bundan daha eski tabakalarda kayda değer bir yaşama rastlanmamıştı; ama bu tabakada bilinen filumların neredeyse tamamına ait canlılar vardı. Dahası hiç bilinmeyen filumlara ait fosiller de bulmuştu. Bu, hayvanlar alemindeki tüm vücut tasarımlarının aynı jeolojik devirde, birarada ortaya çıktıklarını gösteriyordu.

Bu bulgu ise Darwin'in teorisi için yıkıcı bir darbe oluştuyordu. Çünkü Darwin canlıların yavaş yavaş dallanan bir ağacın kolları gibi geliştiğini ileri sürmüştü. Darwin'in kurguladığı sözde evrim ağacına göre, yeryüzünde ilk başta tek bir filum olmalı, sonra uzun zaman dilimleri içinde farklı filumlar yavaş yavaş ortaya çıkmalıydı. Oysa Walcott, tüm filumların aynı anda ve aniden ortaya çıktıklarını gösteren kanıtlarla yüzyüze idi. Bu, "evrim ağacı"nın tamamen geçersiz olması anlamına geliyordu.

70 Yıl Gizlenen Gerçek

Evrım teorisine yönelik bu büyük darbenin açığa çıkması için 70 yıl beklemek gerekecekti. Çünkü Walcott, 4

yıl boyunca büyük bir titizlikle yürüttüğü çalışmanın sonucunda, elde ettiği fosilleri bilim dünyasına açmak yerine, gizlemeye karar verdi. Walcott, Washington D.C.'deki ünlü Smithsonian Müzesi'nin müdürüydü ve koyu bir Darwinistti. Elde ettiği fosillerin evrim teorisine büyük bir sorun oluşturacağını düşündüğü için, bunları açıklamak yerine, müzenin arşivlerine kaldırdı. Burgess Shale fosillerinin gün ışığına çıkması, ancak 1985 yılında, müzenin arşivlerinin yeniden incelenmesi sayesinde oldu. İsrailli bilim adamı Gerald Schroeder bu konuda şu yorumu yapar:

Eğer Walcott isteseydi, fosiller üzerinde çalışmak üzere bir ordu dolusu öğrenciyi görevlendirebilirdi. Ama evrim gemisini batırmamayı tercih etti. Bugün Kambriyen Devri fosilleri Çin'de, Afrika'da, İngiliz Adaları'nda, İsveç'te ayrıca Grönland'da da bulunmuş durumdadır. (Kambriyen Devrindeki) Patlama, dünya çapında yaşanmış bir olaydır. Ama bu olağanüstü patlamanın doğasını tartışmak mümkün olmadan önce, bilgi gizlenmiştir.'

Kambriyen Patlaması Yaratılışı İspatlıyor

70 yılı aşkın bir süre boyunca Smithsonian Müzesi'nde kapalı kapılar ardında duran fosilleri bulan ve yeniden analiz eden paleontologlar Harry Whittington, Derek Briggs ve Simon Conway Morris'ti. Bu bilim adamları, Walcott'un bulduğu fosillerin en eski jeolojik devirlerden biri olan Kambriyen Devrine ait olduğunu belirlediler. Bu devirde bu kadar farklı canlıların bir anda ortaya çıkışına da "Kambriyen Patlaması" adını verdiler.

1980'ler, Schroeder'in de belirttiği gibi, aynı zamanda Burgess Shale'e benzeyen iki yeni fosil bölgesinin daha keşfedildiği bir dönem oldu: Kuzey Grönland'da Sirius Passet ve Güney Çin'de Chengjiang. Tüm bu bölgelerde Kambriyen döneminde ortaya çıkan çok farklı canlıların fosilleri bulundu. Chengjiang fosilleri bunların arasında en eskileri ve en iyi korunmuşlarıydı

Fosiller, yeryüzünde yaşamın evrimle değil, aniden ortaya çıktığını göstermektedir. Fosil kayıtları Darwinizm'i tamamen çökertmiştir.

ve ilk omurgalıları da içeriyordu. 1999 yılında bulunan 530 milyon yıllık iki balık fosili ise, Kambriyen'de omurgalılar dahil tüm vücut yapılarının var olduğunu kanıtlayacaktı. Araştırmalar, Kambriyen Patlaması'nın jeolojik olarak çok kısa bir dönemi ifade eden 10 milyon yıllık bir süre içinde gerçekleştiğini ortaya koydu. Ve bu süre içinde aniden ortaya çıkan canlıların hepsinde, daha önceleri var olan basit canlılarda hiç görülmeyen, son derece kompleks organlar ve sistemler olduğu belirlendi. *Science* dergisinde yayınlanan 2002 tarihli bir makalede bu konuda şu bilgiler verilir:

Fosil kayıtlarına göre yeryüzünde yaşam 3.5 milyar yıl önce küçük fotosentetik bakterilerle başladı. 3 milyar yıla yakın süre, gezegen bakteri, plankton ve mikroskobik deniz bitkilerinden daha büyük bir canlıya sahip değildi. Sonra birdenbire, 540 milyon yıl kadar önce, okyanusun karanlık derinliklerinde, çok zengin bir hayvanlar topluluğu var oldu. Uzun dikenli solucanlardan ağızları için yakalama kancaları bulunan beş gözlü yaratıklara kadar, 10 milyon yıllık bir süre için -ki bu evrimsel zaman açısından bir göz kırpması kadardır- okyanus zeminini tamamen değiştirdiler. Bunlar havyanların bilinen tüm büyük gruplarının ilk temsilcileriydiler ve hatta bazıları sonradan yok olacak daha başka gruplara dahildiler.²

Bilimsel Gerçeklere Rağmen Evrimcilerin Çabaları

Evrimciler Kambriyen Patlaması'na karşı çeşitli açıklamalar yapmaya çalışmaktadırlar, fakat bunların hiçbirisi ikna edici ve gerçek değildir. Evrimciler için büyük bir sorun olan Kambriyen Patlaması karşısında öne sürülen evrimci tezlerin hepsi çürüktür ve bu, evrimcilerin kendi içlerindeki tartışmalarda da açığa çıkmaktadır. Ünlü bilim dergisi *Trends in Genetics* (TIG), Şubat 1999 tarihli sayısında Burgess Shale'deki fosil bulgularının evrim teorisine göre bir türlü açıklanamadığını ve "ileri sürülen tezlerin ikna edici olmadığını" şöyle anlatır:

Küçük bir mekanda bulunmuş olan bu fosillerin, evrim biyolojisindeki bu büyük sorunla ilgili hararetle tartışmanın tam merkezinde yer alması oldukça garip gözükabilir. Fakat bu tartışmalara neden olan şey, Kambriyen Devrinde yaşayan hayvanların fosil kayıtlarında şaşırtıcı bir bollukta ve birdenbire belirmeleridir. Radyometrik tarihlendirmelerin daha kesin sonuçları ya da giderek artan yeni fosil bulguları ise, sadece bu biyolojik devrimin aniliğini ve alanını keskinleştirmiştir. Yeryüzünün yaşam potasındaki bu değişimin büyüklüğü bir açıklama gerektirmektedir. Şu ana kadar birçok tez ileri sürülmüş olsa da, genel fikir hiçbirinin ikna edici olmadığıdır.³

Amerikalı biyolog Jonathan Wells ise, *Icons of Evolution* (Evrimin İkonları) adlı kitabında durumu şöyle özetlemektedir:

Evrimin tüm ikonları içerisinde hayat ağacı en yaygın olanıdır, çünkü ortak bir atadan türeme, Darwin'in teorisinin temelidir... Ama Darwin biliyordu ki -ve bilim adamları da yakın zamanların fosil kayıtları evrim ağacını başaşağı çevirmektedir. On yıl kadar önce, moleküler kanıtların bu ağacı kurtarması umuluyordu, ama yeni bulgular bu umudu da yıkmıştır. Bunu ders kitaplarını okuyarak öğrenemezsiniz belki, ama Darwin'in hayat ağacı bugün tepetaklak olmuş durumdadır.⁴

Bir zamanlar bazı kişiler, bu teorianın fosiller tarafından desteklendiğini zannediyordu. Oysa fosil kayıtları bunun tam tersini göstermektedir. Şimdi ise Darwinizm tamamen çökmüştür. Fosillerin, yeryüzünde yaşamın evrimle değil, aniden ortaya çıktığını gösterdiği anlaşılmıştır. Aniden ortaya çıkışın anlamı ise "yaratılış"tır. İlim bakımından her yeri kuşatan Yüce Rabbimiz, tüm canlıları eksiksiz bir şekilde yoktan yaratmıştır. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmek sizin) yaratandır. O, bir işin olması-na karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

1 Gerald Schroeder, "Evolution: Rationality vs. Randomness", <http://www.geralschroeder.com/evolution.html>

2 Richard A. Kerr, "A Trigger for the Cambrian Explosion?", *Science*, 298, Nov 22 2002: 1547

3 Gregory A. Wray, "The Grand Scheme of Life", Review of *The Crucible Creation: The Burgess Shale and the Rise of Animals* by Simon Conway Morris, *Trends in Genetics*, February 1999, vol. 15, no. 2

4 Jonathan Wells, *Icons of Evolution*, s. 31

HARUN YAHYA

www.harunyahya.org
www.harunyahya.net

İSLAM'IN İNANÇ ESASLARI SETİ

TAM 15 **VCD** BELGESEL FİLM + 15 KİTAP

% 50
İNDİRİM

135 YTL (135 Milyon TL)
YERİNE SADECE

69 YTL
69 Milyon TL

- Teslimatta nakit ve kredi kartı ile ödeme
- Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.

Sipariş Hattı: **444 444 1** GLOBAL YAYINCILIK www.globalkitap.com

Allah'ın Kuran'da, "Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla, ne bunlarla. Allah kimi saptırırsa, artık sen ona yol bulamazsın." (Nisa Suresi, 143) ayetiyle bildirdiği üzere, bazı kimseler vicdanen her şeyi bilmelerine rağmen, Kuran ahlakını tam anlamıyla yaşama konusunda bocalamaktadırlar. Ancak bu kararsızlığı sürdürmeleri, gizli azaplar çekerek bir ömür geçirmelerine neden olabilir. Çoğu insan ise yaşadığı bu sıkıntı ve azabın, Kuran ahlakını yaşamamanın sonucunda bir karşılık olarak yaratıldığının farkında değildir. Onlar tüm bunların 'hayatın gerçekleri' olarak nitelendirilen ve az çok her insanın yaşamak zorunda kaldığı yaşamın birer parçası olduğunu sanırlar.

Oysa kendileri için birer azaba dönüşen bu tavırların hiçbirisi hayatın değişmez bir gerçeği değildir. Bu tip insanlar, Allah'ın "Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik." (İbrahim Suresi, 1) ayetiyle bildirdiği, insanları 'karanlıklardan' kurtaracak olan din ahlakını gereği gibi yaşamadıkları için sıkıntı ve azabı yaşamaktadırlar.

KURAN AHLAKINA ENGEL OLAN TAVIR BOZUKLUKLARI

Allah'a Şükretmede Gösterilen Eksiklik

Yüce Allah Kuran'da, "... Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir" (Şura Suresi, 48) ayetiyle, birçok insanın sahip olduğu kötü bir ahlak özelliğini bildirmektedir. Gerçekten de bazı insanlar, içerisinde yaşadıkları sayısız nimete rağmen, Allah'a şükretme gibi çok önemli bir ibadeti yerine getirmeyebilmektedirler. Oysa belki hiç düşünmemiş olabilirler ama mutsuz bir hayat yaşamalarının başlıca nedenlerinden biri Allah'ın

Günümüzde toplum içerisinde adeta salgın bir hastalık gibi her geçen gün yayılan ve herkesin dışarıya yansıtmadan kendi içinde yaşamaya çalıştığı gizli azap adı verilen stres, depresyon gibi rahatsızlıklardaki artış dikkat çekmektedir. Gerçek huzur ve mutluluğu yaşamayan çok sayıda insanda görülen bu azapların nedeni ise Kuran ahlakını gerektiği gibi yaşamamalarıdır. Bu gizli azaplardan kurtulmanın tek bir yolu vardır: Kuran ahlakını yaşamak...

Gizli Azaba Sürükleyen Tavir Bozuklukları

Şanını gerektiği gibi tanıyıp takdir edememektir. Çünkü Allah, “Öyleyse (yalnızca) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin.” (Bakara Suresi, 152) ayetiyle, insanlara nankörlükten kaçınmalarını bildirmektedir. İman ettikleri halde Allah’ın rahmetini ve kendilerine verilen onca güzelliği takdir edememeleri, yaşadıkları gizli azapların en büyük nedenlerinden biridir.

Bu kimseler ayrıca nimeti verenin de, alanın da, azaltanın da, artıranın da Allah olduğunu unuturlar. Bundan dolayı da nimet kaybına uğradıklarında büyük bir hayal kırıklığına kapılır-

lar. Oysa bu Allah’ın bir denemesidir ve insanın elindeki nimetlerin kıymetini anlaması için önemli bir eğitim fırsatıdır.

İnsanın asıl yapması gereken, karşısına çıkan bu fırsatları değerlendirerek, şükredici bir ahlakla Allah’ın rızasını kazanmaya çalışmak olmalıdır. Aksi takdirde, Allah Kuran’da nimet içerisinde iken Kendisi’ne karşı nankörlük eden insanların nimet kaybı ile karşılık görebileceklerini bildirmektedir. (Nahl Suresi, 112)

İman edenler ise tüm hayatları boyunca şükredici bir ahlak göstererek bu

ahlakın getirdiği huzur ve mutluluğu yaşarlar. Herşeye iman ve hikmet gözüyle baktıkları için çevrelerindeki nimetleri, güzellikleri ve incelikleri hemen fark edebilirler. Dünya nimetlerine hırsla yaklaşmadıkları için ellerindekilerle yetinmeyi bilirler. En zor şartlarda, en sıkıntılı ortamlarda bile bu ahlaklarını sürdürürler. Olayların olumsuz yönlerini görüp bunlarla mutsuz olmaktansa, her zaman güzel yönlerini görüp bunlardan sevinç duymasını bilirler. Allah, samimi müminlerin gösterdikleri bu güzel ahlaka karşılık olarak Kuran’da, “Rabbiniz şöyle buyurmuştu: “Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, Benim azabım pek şiddetlidir.” (İbrahim Suresi, 7) ayetiyle bildirdiği gibi, bu güzel ahlakı gösteren kimselerin üzerindeki nimetlerini daha da artırmaktadır.

▶ İnsanı Yoran ve Huzursuz Eden Bir Özellik: Yapmacıklık

Bazı insanları yapmacık tavırlara sürükleyen şey, kalplerinde gizli tuttukları birtakım düşünceler barındırmalarıdır. İçleri ile dışları bir olmadığı için, içlerinden geldiği gibi doğal ve samimi davranamazlar. Her zaman birşeyleri kamufle etme, birşeylerin taklidini yapma ve insanları birşeylere ikna etme çabası içindedirler. Bu nedenle de yüzleri hiçbir zaman kendi gerçek yüzleri, sesleri kendi doğal sesleri olmaz ve konuşmaları kendi samimi düşüncelerini yansıtmaz. Yapmacık tavırları nedeniyle bu insanlarla birbir bağlantı kurmak mümkün değildir. Gerçek kişiliklerini örterler; insanlar hakkındaki gerçek düşüncelerini, olaylar hakkındaki gerçek yorumlarını, zaaflarını, istek ve taleplerini hep saklamaya çalışırlar. Kendilerine içerisinde bulundukları durum anlatıldığında ya da yapmacık tavırları tarif edilip samimiyete davet edildiklerinde bile yine aynı suni tepkilerle karşılık verirler. Dolayısıyla bu insanların gerçek karakterlerini anlayabilmek, gerçek düşüncelerini öğrenebilmek hiçbir zaman için mümkün olmaz. Bundan dolayı, bu insanların yanında hiçbir zaman rahat edilemez. Çünkü gerçek yüzünü perdeleyen bir kimsenin,

her zaman umulmadık davranışlarda bulunma, Kuran ahlakına uygun olmayan tavırlar gösterme ihtimali vardır.

Oysa müminin en önemli özelliklerinden biri selam sıfatına sahip olması, güvenilir bir insan olmasıdır. Ona bu güvenilirliği kazandıran; Allah'tan korkup sakınması, her ne hatası ya da eksiği olursa olsun, bunları gizlemek yerine, düzeltmek için samimi bir çaba sarf etmesidir. Aksi bir tavır, en başta Allah'a karşı samimiyetsizliği, ardından da insanlara karşı ikiyüzlülüğü getirir.

İkiyüzlülük ise insana azap verir. Çünkü samimiyet ne kadar kolay ve ne kadar konforlu ise, ikiyüzlülük de o kadar zor ve sıkıntılıdır. Samimiyetsizlik, insanın hayatı boyunca bir an dahi ara vermeden "poz yapması"nı gerektirir. Poz için, gereksiz yere kesintisiz bir dikkat verilmesi, kafada sürekli plan ve hesap yapılması çok zordur. Aynı şekilde içten gelen gerçek isteklerin sürekli olarak frenlenmesi, gerçek karakterin ve doğal hayatın hiçbir zaman yaşanamaması da insanları ciddi şekilde bir azaba sürükler. İnsanla-

rın böyle bir azap içinde yaşamak yerine; kalplerindeki olumsuzlukları olumlu bir anlayışa çevirmeleri, güzel ahlak ve güzel düşünceler edinmeleri ve bunun sonucunda samimi, doğal ve rahat davranmaktan çekinmemeleri çok daha kolaydır.

Kin ve Öfkenin İnsanlara Yaşattığı Gerilim

Birçok insanın sıkıntı ve huzursuzluk içerisine düşmelerine neden olan ahlak özellikleri arasında kin ve öfkenin yeri de oldukça büyüktür. Her insan günlük hayat içerisinde nefsinin hoşuna gitmeyen pek çok olay ya da tavırla karşı karşıya kalabilir. Bazı insanlar bu tür durumlarda hemen öfkelenir, hatta bununla da yetinmeyip öfkelerini içlerine yerleşen bir kine dönüştürürler.

İman edenler ise nefislerinin bu telkinlerine kulak vermezler. Çünkü Allah, rızasını kazanacak ve cennetine kavuşacak kullarının özelliklerini, **"Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (dahi hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever."** (Al-i İmran Suresi, 134) ayetiyle bildirmektedir. Görüldüğü üzere, öfke ve kinden

Birçok insanın sıkıntı ve huzursuzluk içerisine düşmelerine neden olan ahlak özellikleri arasında kin ve öfkenin yeri de oldukça büyüktür.

Her insan günlük hayat içerisinde nefsinin hoşuna gitmeyen pek çok olay ya da tavırla karşı karşıya kalabilir. Bazı insanlar bu tür durumlarda hemen öfkelenir, hatta bununla da yetinmeyip öfkelerini içlerine yerleşen bir kine dönüştürürler. Ancak iman eden bir kimsenin yapması gereken, hemen öfkesini yenip Allah'a sığınmaktır.

Allah'a sığınmak Kuran'da bildirilen bir mümin özelliğidir.

Bu ahlaki yaşayamayan insanlar rahatlıkla hoşgörü gösterip geçebilecekleri olayların etkisinden bir türlü kurtulamazlar. Sıradan bir olay ya da bir kimsenin basit bir hatası bu kişilerin öfkelenmesi için yeterli olur. Hatta bazen de sırf öfke gözüyle baktıkları için, insanların normal davranışlarını dahi kızılacak tavırlar olarak algılayabilirler. Öfkelerinin etkisiyle doğru düşünemez, olayları adil ve objektif bir şekilde değerlendiremezler. Allah'ın rızasının, öfkelerini yenip hoşgörü ve bağışlayıcı bir tavır göstermekte olduğunu bildikleri halde, nefislerinin etkisiyle öfkelenmekten kendilerini alamazlar. Allah insanlara Kuran'da, **"Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir."** (Araf Suresi, 199) şeklinde bildirmektedir.

Bunun yanı sıra tüm diğer ahlak bozukluklarında olduğu gibi kin ve öfke de herkesten çok kişinin kendisine zarar veren duygulardır. Öfkeyi kalplerinden atmadıkları sürece, genellikle dikkatlerini herhangi başka bir konu üzerinde toplayabilmeleri, akıllarını kullanabilmeleri, işlerini yapabilmeleri ya da insanlarla doğal bir diyaloga geçebilmeleri mümkün olmaz.

Ayrıca öfkenin insanlar üzerinde fiziksel anlamda oluşturduğu tahribat küçümsenemeyecek boyutlardadır; iç huzursuzlukları, baş ağrısı, mide ağrısı, uykusuzluk gibi hastalıkların temelinde genellikle bu tür ahlak bozuklukları bulunmaktadır.

Kuran'da, "Oraya esenlikle ve güvenlikle girin. Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyrıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar." (Hicr Suresi, 46-47) ayetleriyle bildirildiği gibi, cennet ehlinin ahlakında kin ve öfkenin yeri yoktur. Dolayısıyla cenneti hedefleyen bir müminin de dünyada bu ahlak bozukluğundan arınması gerekmektedir.

Kibir

Kibir Allah'ın beğenmediği bir ahlak özelliğidir. Kibirli insan büyülenme hastalığına tutulmuş demektir. Büyükleme'nin nedeni ise, kişinin kendisine müstakil bir benlik vermesi, hem kendini hem de çevresindekileri Allah'tan bağımsız varlıklar olarak görmesidir. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Herşeyden önce kibirli insanlar, müminlerin yaşadığı pek çok güzelliğin tadını hiçbir zaman için alamazlar. Örneğin hiçbir zaman gerçek sevgiyi yaşayamazlar. Hayatta herkesten ve herşeyden çok kendilerini sevdikleri için, başkalarını gereği gibi sevmeyebilirler. Bu güzellikleri yaşayamamak ise bu kimselerde gizliden gizliye büyük bir azaba dönüşür. Çünkü ruhlarında sevmeyi, sevmeyi, dostluğu, insanlarla karışıklı olarak güzel ahlakı yaşamayı fazlasıyla istedikleri ve buna karşı büyük bir ihtiyaç duydukları halde, sadece gururları ve kibirleri nedeniyle bunlardan mahrum kalmaktadırlar. İçin için bunlara özlem duyup, bir türlü elde edememek de onların sürekli gizli bir azap çekmelerine neden olur.

Kibirin neden olduğu bir başka azap şekli de, bu tip insanların 'hata yapma korkuları'dır. Üstünlük ve büyüklük tasladıkları için, hatasızlık iddiasındadırlar. Bu nedenle hata yaptıklarında büyük bir sıkıntı çekerler. Allah'ın rızasını kazanmak yerine, insanların gözündeki prestijlerini korumayı amaçlarlar.

İşte bu insanlar ortaya koydukları bu ahlaktan dolayı yalnız ve soğuk bir dünyada enaniyetleriyle baş başa bir hayat yaşamak zorunda kalırlar. Oy-

saki bunun yerine mütevazı, Allah'a ve müminlere karşı samimi bir karakter göstermiş olsalar tüm bu sıkıntıları Allah'ın izniyle sona erecektir.

Kuran Ahlakının Mükemmelliğinin Tam Olarak Kavranamaması

Bazı insanların iman ettiklerini söyledikleri halde, halen gizliden gizliye bu tür azapları çekmelerinin başlıca nedeni, Kuran'da bildirilen ahlaka tam olarak uymamalarıdır. Yüce Allah Kuran'da, iman edenleri dünyada da 'güzel bir hayatla' müjdelemiştir. Fakat bunun için insanların Allah'ın bildirdiği ahlaka hiçbir konuda taviz vermeden uymaları, bu ahlakı eksiksiz şekilde yaşamaları gerekmektedir. Kişi bir yandan din ahlakını yaşarken, bir yandan da bir parça olsun nefsinin olumsuz etkisiyle hareket ediyorsa, bu durumda Kuran'da bildirilen güzel hayat tam anlamıyla oluşmaz. İnsanların dünya hayatını Kuran'da vaat edildiği şekilde yaşayabilmeleri için, öncelikle Kuran ahlakı dışında insanın fitratına uygun bir başka yaşam şekli olmadığını anlamaları gerekmektedir.

Allah insanları kolay olana çağırmaktadır ve mutlu olmanın yolu da çok kolaydır. Bunun için hiç kimse geç kalmış değildir. Allah, "Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık o gerçekten kopmayan bir kulba yapışmıştır."

Bütün işlerin sonu Allah'a varır." (Lokman Suresi, 22) hükmüyle çözümü insanlara göstermektedir. Bir başka ayette ise Allah insanlardan hüznü, kederi ve korkuları giderecek olan çözüm yolunu şu şekilde bildirmektedir:

Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüznü kapımayın, size vadolunan cennetle sevinin." (Fussilet Suresi, 30)

Her insanın sorumluluğu Allah'ın bildirdiği bu yola uymaktır. Kuran'da bildirildiği üzere, Allah bu ahlakı gösteren kimselere dünya hayatında da ahirette de mutluluğun, neşenin sevincin en güzelini yaşatacak, onları sonsuz rahmetine kavuşturacaktır. Kalplerinde hüzünden, sıkıntıdan, azaptan yana her ne varsa bunları çekip alacak, yerine gerçek imanın getirdiği huzur ve güven duygularını yerleştirecektir.

KUTUP AYISI

Kutup canlılarını düşündüğümüzde ilk akla gelen soru; nasıl olup da bölgesine zorlu koşullarda hayatta kalabildikleridir. Bunun yanıtı kutup canlılarının vücutlarının soğukta yaşamak için tam donanımlı olmasıdır. Örneğin kutup ayılarını incelediğimizde, özellikle soğuk ortamda yaşamak üzere tasarlandıklarını görürüz. Yetişkin bir kutup ayısı, ortalama 2.5 metre boyunda ve 800 kg ağırlıktadır. Ayakları buzda yü-

rümeye en elverişli yapıdadır. Parmaklarının arasındaki oyuklar, buz yüzeyini vakum etkisiyle kolayca kavramasını sağlar. Böylece buz üzerinde uzun mesafeleri kaymadan kolaylıkla yürüyebilir. Parmaklarının arasındaki ağımı yapı ise suyun içinde kolayca yüzebilmesini sağlar. Böylece saatte 10 kilometre hızla yüzebilir ve 100 kilometre gibi bir mesafeyi dinlenmeden katedebilir. Buzlarla kaplı soğuk suya özel kıyafetler giymemiş bir insan girerse dakikalar içinde ölür, ama kutup ayısının üşüme gibi bir problemi yoktur.

Bunu 5 cm kalınlıktaki kürkünün özel yapısına borçludur. Kutup ayısının tüyleri beyaz görünmesine rağmen aslında şeffaftır. Fiberoptik özellikteki bu tüyler ısı kaybını önlerken, güneş ışınlarının sıcaklığını alttaki siyah renkli kürke kadar iletir. Kürkünün hemen altında ise 10 cm kalınlığında bir yağ tabakası bulunur. Böylece kürkü ayıyı soğuk dış ortamdaki tamamen yalıtılmış olur. Bu kürk yüzmeye de elverişlidir. Suyun içindeyken tüyler bir araya gelerek birbirine yapışır ve kutup ayısı su geçirmez yumuşak bir dalış elbisesi

Buz Çölünde Yaşam

Karanın ve denizin buzullarla kaplı olduğu kutuplarda yaşam oldukça zordur. Dünyanın bu bölgesinde -50 dereceye varan soğuk ve dondurucu rüzgarlar hüküm sürer. Kutupta her saniye ortalama 30 katlı bir apartman yüksekliğinde yeni bir buzdağı oluşur. Burada buzullardan başka bir şey yok sanabilirsiniz. Oysa bu zorlu şartlara rağmen kutupta çok zengin bir canlı çeşitliliği vardır. Hayatın imkansız gibi görüldüğü kutup koşullarında rahatça yaşam süren canlıları yakından incelediğimizde, canlıların yaratılışındaki mükemmelliğe bir kez daha şahit oluruz.

giymiş gibi olur. Kutup ayısı kürkünün bu özellikleriyle 37 derece olan vücut sıcaklığını, suyun içinde ya da üstünde olsun, uzun süre koruyabilmektedir. Hatta üşümenin aksine, vücudunun aşırı ısındığı zamanlar bile olur. Bu nedenle, çoğu zaman kutup ayıları hararetlerini gidermek için vücutlarını buza sürterler.

Kutup ayısı bu uçsuz bucaksız buz çölünde avlanmak için uzun mesafele ri kat etmek zorundadır. Bu arada güvendiği bir duyusu vardır: Koklama. Kutup ayısının burnu oldukça hassastır. Öyle ki 30 km ötedeki bir fokun kokuğunu bile rahatlıkla duyar.

Buzdan bir dünyada, hayatından oldukça memnun yaşayan kutup ayılarının sırrı, onların bu koşullara uygun olarak yaratılmış olmalarıdır. Yüce Allah her canlıyı olduğu gibi, kutup ayısını da ihtiyaçları doğrultusunda en mükemmel tasarımla yaratmıştır.

KUTUP KUŞLARI

Kutuplardaki zorlu ortamı kendine ev edinenler arasında kuşlar da bulunur. Bunlar "kartavuşu" olarak bilinen "Tarmagin" kuşlarıdır. Yıl boyunca kutuplarda yaşarlar. Mevsimine göre tüylerinin rengi değişen bu kuşların yazın kahverengi olan tüyleri, kışın bembeyazdır. Böylece çevreye göre kamufle olarak düşmanlarından kolayca saklanırlar. Balıkçıl kuşlar da denizin barındırdığı zengin çeşitlilikten faydalanırlar. Çünkü havada uçmaya elverişli vücutları suya dalmalarına da olanak tanır. Suyun altında kanatlarını tıpkı birer yüzgeç gibi kullanabilmektedirler. Balıkçıl kuşların ciğerlerinde tuttıkları hava, 3 dakikalık bir derin dalış için yeterlidir. Kanatlarının altında tuttıkları hava kabarcıkları sayesinde ise jet hızıyla su yüzeyine çıkarlar. Kutuplarda yaşayan bu kuşların sahip oldukları yetenekler, bize, onların bu ortama uygun olarak yaratılmış olduklarını gösterir. Yüce Allah kutup kuşlarını, yaşadıkları çevreye en uygun özelliklerle yaratmıştır.

PENGÜENLER

Bir kuş türü olan penguenler, kutuplarda buz üstünde yaşayan en kalabalık topluluktur. Diğer kuşlar gibi havada uçamazlar, ama derin suların en usta yüzücüleridirler. Suyun altında bu denli çevik ve hızlı olabilmelerini benzersiz vücut özelliklerine borçludurlar.

Vücutlarını kaplayan kürkleri, derilerinden üretilen özel bir yağ sayesinde su geçirmezdir. Kaygan bir dalgıç kıyafetine sahip penguenler, böylece su altında saatte 25 km'ye varan bir hızla yüzebilirler.

Havada uçan kuşlar hafif olmak zorundadırlar, bu yüzden kemiklerinin içi boş olacak şekilde yaratılmıştır. Oysa penguenler derinlere dalabilmek için ağırlığa ihtiyaç duyarlar. İşte bu nedenle farklı bir yaratılışları vardır: kemiklerinin içi doludur. Böylece rahatlıkla balıkların peşinden derin sulara dala bilirler.

Penguenler bu çok özel tasarımları sayesinde, 600 metre derine dalabilen tek kuş türüdürler. Böyle bir dalış 10-15 dakika sürebilmektedir. Sürenin böylesine uzun olmasının başka bir sebebi daha vardır. Araştırmalara göre bu dondurucu soğuk sulardaki balıkları yedikçe, penguenlerin mideleri soğumakta, böylece metabolizmaları da yavaşlamaktadır. Yavaş çalışan metabolizma sayesinde kasların oksijen ihtiyacı azalır ve penguenin suyun altında kaldığı süre de uzamış olur.

Peki, -50 dereceye varan soğukta, dondurucu rüzgarlara ve tipiye rağmen bu penguenler nasıl donmadan ayakta durabilirler? Bu sorunun cevabı, kürklerindeki tasarımda gizlidir. Kürkleri 3

kattan oluşur. İlk katman birbiri üzerine yapışmış dış tüylerdir. Hemen altında bir duvar gibi izolasyon görevi gören bir hava katmanı yer alır. Üçüncü ve son katman ise kalın bir yağ tabakasıdır. Bu özel tasarlanmış kürk sayesinde penguenler günler, haftalar hatta aylar boyunca keskin soğuğa karşın donmadan yaşayabilmektedirler.

Penguenlerin yalnızca ayakları buzla temas halindedir. Peki aylarca ayakta duran penguenlerin ayakları da mı donmaz? Hayır. Çünkü penguenlerin ayakları da özel bir tasarıma sahiptir. Donmayan ayakların sırrı, içlerindeki benzersiz damar ağıdır. "Karşıakım ısı değişimi" adı verilen bu dolaşım sisteminde, ayaklardaki kanı geri taşıyan toplardamarlar, atardamarların hemen etrafını bir ağ gibi örmüştür. Atardamar devamlı olarak toplardamarları ısıtır, toplardamarlar da atardamarı soğutur. Böylece damarlardaki ısı, kaybedilmeden hemen geri kazanılır. Bu özel damar ağı sayesinde penguenler vücut ısılarını asla kaybetmezler ve ayakları da üşümez.

Yüce Allah penguenleri böyle bir ortamda rahatlıkla yaşayabilecekleri sistemlere sahip olarak, üstün bir yaratılışla yaratmıştır.

FOKLAR

Bütün yılı kutupta geçiren bir başka canlı türü ise foklardır. Yeni doğmuş bir fok yavrusu, yüzmeyi öğreninceye dek su üstünde kalmak zorundadır. Bu sırada postu, kamufle olup saklanabileceği şekilde beyaz renktedir. Büyüyüp geliştikçe kürkü de koyulaşır. Kalın kürkünün hemen altındaki 10 cm kalınlığındaki yağ tabakası ise onu soğuktan korumaya yeterlidir. Yavru fok, beyaz kürkünün rengi ile düşmanlarından, kalın yağ tabakası sayesinde de donmaktan korunmaktadır. Foklar da karadaki diğer canlılar gibi soluk almak zorundadırlar. Yine de uzun ve derin dalış konusunda ustadırlar. Bu özelliklerini, kanlarının biyokimyasal yapısına borçlular. Fizyolojik olarak, bir canlının ciğerlerinde tuttuğu havayı kullanarak derinlere dalması, vurgun yemesine neden olur. Fokun kanındaki alyuvarların yapısı ise bol miktarda oksijen depolamaya uygun bir tasarıma sahiptir. İşte bu nedenle fok, ciğerlerinde hava tutarak dalmaz, ihtiyacı olan oksijeni kanında çözülmüş olarak taşır. Ciğerlerinde hava tutmadığı için derinlere de rahatlıkla inebilmektedir. Araştırmalara göre fokun kanı,

oksijen taşıma kapasitesi en yüksek kandır. Böylece foklar, tek bir dalışta, su altında yaklaşık 1 saat kalabilirler. Eğitimli dalgıçlar ise tüpsüz dalışlarda bu derinliklerde en fazla 4 dakika kalabilmektedirler.

Tüm bu bilgiler açık bir gerçeği göstermektedir: Fok, kanındaki bu özelliği kendi başına geliştirmiş olamaz. Su basının bedeni üzerindeki zararlı etkilerini değerlendirerek böyle bir çözüm oluşturamaz. Şüphesiz fokun kanındaki benzersiz özellik, her şeyin bilgisine sahip bir Yaratıcı'nın eseridir. Foku, derinlerde rahatlıkla avını arayabilecek bedensel özelliklerle birlikte Yüce Allah yaratmıştır.

6 ay gecenin yaşandığı Kuzey Kutbunda sular da karanlıktır. Peki fok karanlık, derin sularda avını nasıl bulur?

Fok, avını gözlerini kullanmadan, suda bıraktığı izleri takip ederek bulur. Bu izler çıplak gözle görülemeyen, avın hareketiyle suda oluşan hidrodinamik dalgalarıdır. Fok, avına yalnızca bu izleri takip ederek ulaşır. Bu yetenek sayesinde fokların karanlık ya da

bulanık sularda avlanmaları hiç de zor olmaz. Fok, memeli bir hayvandır. Hayatta kalabilmesi için soluk alması şarttır. Bu yüzden buzlarla kaplı suyun altında kendine bir çıkış deliği arar. Bulamadığında ise kendine bir çıkış oluşturmak zorundadır. İşte bu noktada uzun dişleri kendisine yardım eder. Uzun dişleriyle buzu rahatça kemirir, kırar ve böylece havaya kavuşur.

Foklar buzlarla kaplı bir ortamda yaşamak üzere tasarlanmış ve yaratılmışlardır. Sahip oldukları özellikler sayesinde avlarına rahatlıkla ulaşır, tehlikelerden korunur ve yaşarlar.

KUTUP TİLKİSİ

Kutup koşullarına uygun olarak yaratılmış diğer bir hayvan ise kutup tilkisidir. Değişen iklim şartlarına ve çevreye göre bu tilkinin kürkü de değişerek en uygun hale gelir. Yazın eriyen buzla ortaya çıkan toprak, tilkinin sak-

lanması ve avına usulca yaklaşması için bir problem oluşturmaz. Çünkü kürkü, artık üzerinde dolaştığı toprakla aynı renkte, kahverengidir. Kışın kar ve buz her yeri kapladığında ise tilki yine bir sorun yaşamaz. Kürkünün rengi değişir ve bembeyaz olur. Bu beyaz dünyada onu çevreden ayırt etmek yine imkansız gibidir. Kısacası her iki durumda da tilki ortama en uygun kamuflaj giysisi içinde, kendini diğer hayvanlara sezdirmeden dolaşmaya devam eder. Elbette tilki diğer canlıların onu nasıl gördüğünü bilemez. Bilse bile kendi kürkünün rengine asla karar veremez. Açıktır ki, onu her şeyi bilen Yüce Allah bu özelliklerle birlikte yaratmıştır. Allah tilkiyi de her koşulda yaşayabilecek, besinini kolayca elde edebilecek özelliklerle donatmıştır.

Incelediğimiz tüm canlılar kutuplarda doğar, yaşar ve ölürler. Onlar yaşamlarından memnundurlar. Çünkü bu canlılar özel olarak soğuk koşullarda yaşamak üzere tasarlanmış olan varlıklardır. Bu canlıların her biri, bize onları yaratan Yüce Allah'ın sonsuz bilgisini, yeryüzündeki gücünü ve hakimiyetini göstermektedir.

Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 4)

Herşey Bir Kader

"Hiç şüphesiz, Biz herşeyi kader ile yarattık."

(Kamer Suresi, 49)

Kader, Allah'ın yalnızca insanlar için takdir ettiği ve sadece insanın kim olduğunu, nasıl şartlarda hayatını sürdürdüğünü, yaşamında karşılaştığı temel olayları kapsayan bir yazgı değildir. İnsanların dışında, tüm canlıların, Güneş'in, Ay'ın, dağların, ağaçların, eşyaların kısacası evrendeki her varlığın Allah Katında belirlenmiş bir kaderi vardır.

Kader, Allah'ın geçmiş ve gelecek tüm olayları "tek bir an" içinde yaratmış olmasıdır. Bu, Allah Katında evrenin yaratılış anından kıyamete kadar olan her olayın yaşanmış ve bitmiş olması demektir. İnsanların önemli bir bölümü, Allah'ın henüz yaşanmamış olayları önceden nasıl bildiğini, Allah Katında geçmiş ve gelecek tüm olayların nasıl yaşanıp bittiğini ve kaderin gerçekliğini bir türlü kavrayamazlar. Oysa "yaşanmamış olaylar" bizim açımızdan yaşanmamış olaylardır. Çünkü biz Allah'ın yarattığı zamana bağlı olarak yaşamımızı sürdürürüz ve hafızamıza verilen bilgiler olmadan hiçbir şey bilemeyiz. Allah, dünyadaki imtihan ortamı gereği "gelecek" olarak isimlendirdiğimiz olayları hafızamıza vermediği için, gelecekte ne olacağını da bilemeyiz. Allah ise zamana ve mekana bağlı değildir, zaten bunların tümünü yoktan yaratan

O'dur. Bu nedenle Allah için geçmiş, gelecek ve şu an hepsi birdir ve hepsi olup bitmiştir. Kader gerçeği, Allah'ın Hafız (Muhafaza eden, Koruyan) sıfatının, sonsuz gücünün, kudretinin ve büyüklüğünün tecellilerinden biridir.

Geçmiş ve geleceğin gerçekte Allah Katında yaratılmış ve yaşanmış olarak saklı ve hazır olaylar olması bize çok önemli bir gerçeği gösterir: İnsan nasıl geçmişini değiştiremezse, geleceğini de değiştiremez. Çünkü geçmişi gibi geleceği de yaşanmıştır; geleceğindeki tüm olaylar, ne zaman, nerede, ne yemek yiyeceği, kiminle ne konuşacağı, ne kadar para kazanacağı, han-

gi hastalıklara yakalanacağı, nihayetinde ne zaman, nasıl, nerede öleceği hepsi bellidir ve bunları değiştiremez. Çünkü bunlar zaten Allah Katında, Allah'ın hafızasında yaşanmış olarak bulunmaktadır. Sadece bunların bilgisi henüz kendi hafızasında değildir.

Kaderin Yalnızca İnsanlara Özgü Olduğu Yanılgısı

Birçok kimse kaderin, Allah'ın yalnızca insanlar için takdir ettiği ve sa-

İle Yaratılmıştır

dece insanın kim olduğunu, nasıl şartlarda hayatını sürdürdüğünü, yaşamında karşılaştığı temel olayları kapsayan bir yazgı olduğunu düşünür. Bu kişilerin yanlış inanışlarına göre insanlar bir

sıl kırılacağı da Allah Katında belirlenmiştir. Söz konusu vazoyu kıran kişi, birkaç saniye önce bile bundan habersizken, Allah Katında o an yaşamıştı ve bilinmektedir.

İdeolojilerin ve Evrenin de Bir Kaderi Vardır

İnsanların ve diğer varlıkların yanı sıra ideolojilerin ve dünyayı saran akımların da bir kaderi vardır. Geçtiğimiz yüzyılda milyonlarca insanın katledilmesine sebep olan komünizm, faşizm ve bunların fikri temelini oluşturan Darwinizm gibi kanlı ideolojiler, yaşadığımız yüzyılda insanlık tarihinin kara sayfalarındaki yerlerini çoktan almışlardır. Sapkın inanışlar ve batıl dinler de yaşadığımız yüzyılda İslam ahlakının hızla yayılması ve benimsenmesiyle yok olmaktadır. Yüce Allah batılın hak ile yok olacağı gerçeğini bir ayette şöyle bildirmiştir:

"Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

Aynı şekilde Dünyamızın içinde bulunduğu sonsuz büyüklükteki evrenin de bir kaderi vardır. Hiç şaşmayan bir yörüngede ilerleyen galaksiler, canlı yaşamını mümkün kılan Güneş, yıldızlar ve diğer gezegenler Allah'ın emri gelince kaderde belirlendiği şekilde yok olacaklardır. Allah'ın gücünü, kudretini ve evrenin her noktasına hakim olduğunu kavramamızı sağlayan bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve Yücedir. (Zümer Suresi, 67)

Kaderi Kavramak Allah'a Teslim Olmaktır

Kaderi gereği gibi kavrayabilmek, Allah'a teslim olmak ve yaşadıklarımızı tevekkülle karşılamak açısından çok önemlidir. Bu önemli gerçekten gafil yaşayan insanlar, hayatları boyunca hep endişe ve korku içinde olurlar. Örneğin çocuklarının geleceği için çok endişelenirler. Hangi okulda okuyacağı, nasıl bir meslek sahibi olacağı, sağlığının nasıl olacağı, nasıl bir hayat süreceği gibi konularda tevekkülsüz bir gayret içindedirler. Elbette ki bu tarz konular insan yaşamında önem verilmesi gereken noktalardır. Ancak burada kastedilen, gelecek hakkında akılsız bir endişe duyarak, Yüce Rabbiniz'e tevekkül edilmesi gerektiğinin unutulmasıdır. Çünkü her insanın, daha tek bir hücre olduğu halinden ilk okuma yazma öğrendiği ana, üniversite sınavında verdiği cevaplardan hayatı boyunca hangi şirkette ne iş yapacağına, hangi kağıtlara kaç kez imza atacağına, nerede ve nasıl öleceğine kadar her anı Allah Katında bellidir. Örneğin şu anda, bu insanın cenin hali, ilkokuldaki hali, üniversitedeki hali, 35. yaş gününü kutladığı anı, işine başladığı ilk günü, öldüğünde melekleri gördüğü an, yakınları tarafından defnedildiği ve ahirette Allah'a hesap verdiği anlar, tek bir an olarak Allah'ın Katında bulunmaktadır.

O halde, her anı Allah'ın Katında yaşamış, görülmüş ve halen Allah'ın hafızasında hazır bulunan bir hayat için endişelenmek, korku duymak, üzülmek büyük bir gaflettir. Ne kadar çabalarsa çabalasın, ne kadar kaygılanırsa kaygılsın bir insanın kendisi de, çocuğu da, eşi ve yakınları da kendileri için Allah Katında hazır bulunan hayatlarını yaşayacaklardır.

Bu nedenle akıl ve vicdan sahibi bir insanın bu gerçeği kavrayarak, Allah'a ve O'nun yarattığı kadere gönülden teslim olması gerekir. Allah'a gönülden teslim olarak boyun eğenler, hem

kader üzerine yatarsken, diğer varlıklar bu kaderin bir parçası değildir. Oysa sadece insanların değil, tüm canlıların, eşyaların, Güneş'in, Ay'ın, dağların, ağaçların kısacası evrendeki her varlığın Allah Katında belirlenmiş bir kaderi vardır.

Örneğin kırılan bir antika vazo, kaderinde tespit edilen anda kırılmıştır. Birkaç yüzyıllık bu vazo, daha ilk imal edilirken, kimlerin kullanacağı, hangi evin hangi köşesinde, hangi eşyalarla birlikte duracağı Allah Katında belli olarak üretilir. Vazonun her deseni, üzerindeki her renk kaderde tespit edilmiştir. Vazonun hangi gün, hangi saat, hangi dakika, kim tarafından na-

Birkaç yüzyıllık bir vazo, daha ilk imal edilirken, kimlerin kullanacağı, hangi evin hangi köşesinde, hangi eşyalarla birlikte duracağı Allah Katında belli olarak üretilir. Vazonun her deseni, üzerindeki her renk kaderde tespit edilmiştir. Vazonun hangi gün, hangi saat, hangi dakika, kim tarafından nasıl kırılacağı da Allah Katında belirlenmiştir. Söz konusu vazoyu kıran kişi, birkaç saniye önce bile bundan habersizken, Allah Katında o an yaşanmıştır ve bilinmektedir.

Allah'ın hoşnutluğunu, rahmetini ve cennetini kazanmayı umabilirler, hem de dünyada ve ahirette, güven ve mutluluk içinde huzurlu bir yaşam sürerler. Çünkü, Allah'a teslim olan, Allah'ın yarattığı kaderin kendisi için en hayırlısı olduğunu bilen bir insanı üzecek, korkutacak, endişelendirecek hiçbir şey yoktur. Bu insan, elinden gelen bütün çabayı gösterir, ancak bu çabanın da kaderinde olduğunu, ne yaparsa yapsın kaderinde yazılı olanları değiştirmeye güç yetiremeyeceğini bilir ve her durumda Allah'a tevekkül eder.

Müminler, Yüce Allah'ın Takdir Ettiği Kaderin Bilincindedirler

Müminler, Allah'ın yarattığı kadere gönülden teslim olmuşlardır. Bununla birlikte olaylar karşısında ellerinden geldiğince tedbir alır, olayları hayır yönünde yönlendirmek için çalışır, ama tüm bunların kader dahilinde gerçekleştiği ve Allah'ın en hayırlısını önceden takdir ettiğinin bilinci ve rahatlığı içinde olurlar. Kuran'da bu tavra örnek olarak Hz. Yakup'un çocuklarının güvenliği için almış olduğu bir tedbir bildirilir. Hz. Yakup'un, kötü niyetli insanların dikkatini çekmemeleri için oğullarına şehre ayrı ayrı kapılardan girmeyi öğütlediği, ama bunun Yüce Allah'ın belirlemiş olduğu kaderi asla etkilemeyeceğini de onlara hatırlattığı Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hü-küm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na

tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (Yusuf Suresi, 67)

İlim bakımından her yeri kuşatan Allah, insanların ne yaparlarsa yapsınlar kaderlerini değiştiremeyeceklerini ise bir ayetinde şöyle bildirir:

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinele-rinizdekini denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 154)

Ayette bildirildiği üzere, bir insan hayır ve ibadet olan bir işten kaçsa bile kendi için belirlenen kaderi yaşayacaktır. Örneğin kaderinde ölüm yazılmışsa zaten ölecektir. Hatta, ölümden kaçmak için başvurduğu yollar ve yöntemler de kaderinde bellidir ve her insan kaderindeki olayı yaşayacaktır. Yüce Allah, bu ayette, insanlara kaderlerinde yarattığı olayların amacının onları denemek ve onların kalplerini temizlemek olduğunu da bildirmekte-

dir. Fatır Suresi'nde ise, her insanın ömrünün Allah Katında belli olduğu, rahimlere düşen bebeklerin de Allah'ın izniyle olduğu bildirilir:

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (Fatır Suresi, 11)

Her Durumda Allah'a Yönelmek

Kaderi kavramak iman edenlerin imanlarını ve teslimiyetlerini artırır. Bu nedenle insanın göstermesi gereken en güzel tutum, kaderde meydana gelen olaylarla eğitilmek, bu olaylardaki hikmet ve hayırları görmeye çalışarak, da-ima, kaderi yaratan sonsuz merhametli, şefkatli, adaletli, kullarını esirgeyen ve koruyan Rabbimiz'e yönelmektir. Yüce Allah, Kuran'da, insanların yaşadıkları herşeyin önceden bir kitapta yazılı olarak bulunduğunu şu şekilde bildirmektedir:

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'ın) verdikleri dolayısıyla sevinip-şımar-mayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (Hadid Suresi, 22-23)

Ay'daki Mucize

Dünya'nın uydusu olan Ay, yeryüzünde insan yaşamına elverişli koşulların var olmasında çok büyük bir öneme sahiptir.

Ay'ın özellikleri incelendiğinde, Dünya üzerindeki canlı yaşamı için özel olarak yaratıldığı görülmektedir.

Samanyolu Galaksisi; içinde "ma-vi gezegen" olarak tanımlanan Dünya'nın da bulunduğu ve bilim adamları tarafından sonsuz olduğu ifade edilen evrendeki sayısız galaksiden biridir. Samanyolu Galaksisi'nde, yaklaşık dört yüz milyar güneş bulunduğu belirtilmektedir. Bunlardan sadece bir tanesi Dünya'nın ısı ve ışığından yararlandığı Güneş ve onun sistemidir. Dünya bu Güneş Sistemi'nin etrafındaki ve kendi eksenini etrafındaki dönüşünü gerçekleştirirken onu çok yakından takip eden bir de uydusu vardır: Ay.

Ay, 3476 km. çapında, Dünya'nın küçük bir maketi gibidir. Kütlesi Dünya'nın 1/8'i kadardır. Belirli bir atmosfere sahip değildir ve Dünya'ya yaklaşık 384.000 km. uzaklıkta bulunmaktadır. Dünya, Ay ile birlikte Güneş Sistemi'nin çekim merkezinde döner. Ancak ikisi arasındaki kütle-çekim farklılığından dolayı, Ay'ın Dünya'nın çevresinde döndüğünü söylemek daha doğru olacaktır.

Ay'ın Dünya Üzerindeki Etkileri

Dünya'nın uydusu Ay, büyük hacmi sayesinde yeryüzünün dönme merkezini sabitleyerek, yaşam için elverişli iklim koşullarının korunmasını sağlar. Dünya'nın çekirdeğindeki sıvı halin korunmasında da Ay'ın çekim gücü etkilidir. Bu durum Dünyanın manyetik alanını sabit tutar. Bu manyetik alan sayesinde yeryüzü kozmik radyasyondan direkt olarak etkilenmez.

Ay, okyanusları kendisine doğru çekerek Dünya'nın dönüş hızını yavaşlatır. Bununla birlikte, Ay her yüzyıl, günleri saniyenin binde 1,1'i kadar süre uzatmaya devam etmektedir.

Ay Olmasaydı;

Dünya'nın kendi eksenini etrafında ki dönüş süresi 10 saat olacak, günler kısılacaktı.

- Dünya, iklim koşullarından ötürü şiddetli fırtınaların ve kasırgaların hiç kesilmediği bir gezegen olurdu.
- Atmosfer bugünkü gibi olmazdı. Daha kalın bir atmosfere sahip olurduk.
- Gel-git olayları %70 oranında azalır. Ay ışığında etkinliğini sürdüren canlılar gelişmezdi. Bilindiği gibi, bazı canlı türleri üreme için Ay'ın evrelerini izlemektedirler.

"...Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize verdi."

(Nahl Suresi, 12)

- Mevsimler olmazdı.
- Gel-gitler olamayacağı için Dünya'da yaşam oluşmazdı. Dünya sadece Güneş'in varlığı ile oluşan mevsimler, rüzgarlar ve yağmurların var olduğu boş bir gezegen olurdu.

Bütün bunlar, Yüce Allah'ın, Ay'ı insan yaşamına elverişli koşulların yeryüzünde var olması için özel olarak yaratıldığını göstermektedir. Bunun yanı sıra Güneş Sistemi'ndeki tüm gezegen yörüngeleri elips iken, Ay'ın Dünya çevresindeki yörüngesinin mükemmel bir daire olması, Dünya'nın dönüşü ile tam olarak aynı şekilde kendi etrafında dönmesi (ki bu yüzden Ay'ın hep bir yüzünü görürüz) gibi detaylar da Ay'ın özel yaratılışına işaret etmektedir. Yüce Allah, Güneş'i de Ay'ı da insanların hizmetine verdiğini ve bunların her birinin Rabbimiz'in sayısız nimetlerinden olduğunu Kuran'da şöyle bildirmiştir:

Güneş'i ve Ay'ı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandı. Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (İbrahim Suresi, 33-34)

Her insanın kendince önemli gördüğü eğitim, kariyer ve para gibi hedefleri ve çeşitli ihtiyaçları vardır. Ancak bu ihtiyaçların hiçbiri, her an sahip olduğunuz bir nimet kadar önemli değildir...

Nefes almak...

Nasıl Nefes Alıy

Bu yazıyı okumaya başlayalı yaklaşık 15 saniye oldu. Eğer 15 saniyedir nefes alamıyor olsaydınız tekrar nefes alabilmek için herşeyinizi feda etmeye hazır olurdunuz. Yaklaşık bir dakika sonra bayılır, iki ila üç dakika sonra beyin ölümü gerçekleşir ve artık yaşamıyor olurdunuz...

Pek çok insanın üzerinde hiç düşünmediği bu işlem, aslında çok kompleks bir sistemin ilk aşamasını oluşturmaktadır. Vücudumuzdaki her hücrenin nefes yoluyla alınan oksijene ihtiyacı vardır. Oksijen olmadan kalbinizin atışı, kaslarınızın hareketi, hücre bölünmesi ve düşünmek gibi hayati işlemlerin hiçbiri gerçekleşemezdi.

Şimdi doğumla birlikte faaliyete geçen ve bir ömür boyu hiç durmadan çalışan bu kusursuz mekanizmayı yakından inceleyelim.

BURUN

Burun solunum sisteminin giriş kapısıdır. Burnu genellikle koku alma organı gibi düşünürüz. Ancak burnun çok önemli bir görevi daha vardır: Soluduğumuz havayı akciğerler için uygun hale getirir. Aerodinamik açıdan harika bir tasarıma sahip olan bu organ, mükemmel bir klima gibi çalışır, içi özel filtreler ile donatılmıştır. Burnun kıvrımlı yapısı, havanın içeride dolaşmasını sağlar. Böylece hava ısıtılır ve burun mukozası sayesinde nemlendirilir. Burnun içindeki tüyler de adeta bir hava filtresi görevi görür. Toz, bakteri ve polenler gibi yaklaşık 20 milyar yabancı madde, burna girişte bu tüylere takılır. Bu engeli aşabilen zararlı parçacıklar ise ikinci savunma hattı olan mukus salgısına yakalanır.

MUKUS VE SİLYALAR

Üst solunum yolları ve nefes borusu, 'mukus' adı verilen jel benzeri yapışkan bir sıvı ile kaplıdır. Mukus, solunum yollarını nemli tutar. Aynı zamanda akciğerlere ulaşabilecek zararlı maddeleri yakalar. Mukusun yar-

dımcısı olan silyalar, hareketli birer iticidirler. Silyalar, üzerine yabancı maddeler yapışmış olan mukusu, yutağa doğru taşırlar. Burada ise yutkunma refleksiyle birlikte yutulan yabancı maddeler mide asiti tarafından imha edilirler. Ya da bu yabancı maddeler öksürük yoluyla yutaktan dışarı atılırlar. Şiddetli bir öksürüğün hızı saatte 960 km'ye ulaşabilir. Bu da solunum sisteminin korumak için ne kadar ciddi güvenlik önlemlerinin alındığının bir delilidir.

Bu olayı daha detaylı olarak inceleyerek, silyaların çok ilginç bir özelliğiyle karşılaşırız. Nefes borusunda bulunan silyalar, mukus tabakasını yukarı doğru taşırlar. Üst solunum yollarında bulunan silyalar da tam tersine aşağı doğru bir hareket yaparlar. Her iki bölgede de yabancı maddeler yutağa doğru taşınmaktadır. Her iki farklı bölgede

Onlara bu görevi veren ise, insan bedenini en güzel surette yaratmış olan Yüce Allah'tır. Bu mucizevi hücreler Allah'ın kendilerine verdiği görevi yerine getirir, akciğerlerinizi yabancı maddelerden korumak için gece gündüz hiç durmadan çalışırlar.

Mukus ve Silyaların İşbirliği

Mikroskopla bakıldığında basit bir tüycük gibi görünen silya, aslında bir mühendislik ve tasarım harikasıdır.

Bir silya hücresinde, 9 farklı protein zinciri bir silindir oluşturacak şekilde bir araya getirilmiştir. Ortada bulunan iki protein zinciri, bu sistemin merkezi hareket dinamosudur. Protein zincirleri arasına yerleştirilen "dinein" ve "neksin" proteinleri, hareket için gerekli olan motorlardır. Ve silyalar bilim adamlarının halen tam olarak çözemedikleri bu kompleks sistem sayesinde saniyede 20 vuruş gibi yüksek bir hızla hareket ederler.

Yakından incelendiğinde mukusun da bir tasarım harikası olduğu görülür. Mukus salgısı oldukça incedir. Vücudun sağlıklı kalmasının ana unsurlarından biri olan mukus tabakasının kalınlığı, milimetrenin yalnızca 600'de biri kadardır. Dahası bu kadar ince bir tabaka, kendi içinde iki farklı katmandan oluşmuştur. Oldukça kaygan olan alt yüzeyi, silyaların mukusu belirli bir yöne doğru taşımalarını sağlar. Güvenlik yüzeyi olan üst katmanı ise oldukça yapışkandır. Bu sayede zararlı maddeleri kolaylıkla yakalayabilir. Bu iki tabaka birbirine karışmaz ve yer değiştirmez. Sistemdeki tasarımın mükemmelliğini daha iyi anlayabilmek için bir an tabakaların yer değiştirdiğini düşünelim. Yapışkan tabaka altta olsaydı, silyalar hareket edemez ve oldukları yere yapışıp kalırdı! Kaygan tabaka üstte olsaydı, bu kez de, tozlar ve bakteriler mukusa yapışmadan kolayca akciğerlere ulaşır! Her iki ihtimalde de sistem hiçbir işe yaramaz ve insan, sonu ölümle sonuçlanan hastalıklara yakalanırdı!

Sizin için gece gündüz hizmet eden silyalar, son derece özel bir tasarıma sahip olan mukus salgısı ve burnunuzun

içindeki aerodinamik tasarım, çok önemli bir gerçeği bir kez daha ispatlamaktadır:

İnsanı Allah yaratmıştır. Vücudunun her noktasında görülen sanat ve tasarım, Allah'ın kudretini sergileyen delillerdendir. Bir Kuran ayetinde Allah şu şekilde buyurur:

Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz? (Vakıa Suresi, 57)

NEFES BORUSU

Aldığımız nefesin akciğerlere uzanan yolculuğunda kat edilen en uzun mesafe, nefes borusunun içidir.

Nefes borusunun yapısı da insan vücudundaki mükemmel tasarımın bir başka örneğidir. Nefes borusu halkalı bir yapıya sahiptir. Kıkırdak bir dokudan oluşur. Bu da farklı yönlerde hareket imkanı sağlar. Eğer nefes borusunun yapısı etten olsaydı, yumuşak yapısı nedeniyle sürekli tıkanırdı. Bu da nefes almamızı imkansız hale getirirdi. Eğer kemik gibi sert bir maddeden yapılmış olsaydı, bu durumda da hareketlerimiz büyük ölçüde sınırlanırdı.

Ancak nefes borusunu oluşturan kıkırdak yapı hem her türlü harekete uyum gösterir, hem de esnekliği sayesinde daima açık kalır.

Nefes borusunun hemen giriş kısmında yine çok özel bir tasarım vardır. Soluk borusunun hemen girişinde "epiklot" isimli bir kapakçık bulunur. Bu kapakçık, yutkunma esnasında soluk borusunun girişini otomatik olarak kapatır. Bu tasarım, her yediğimiz yemekte bizi boğulmaktan kurtarır. Bu da insanı sahip olduğu bütün özelliklerle Allah'ın yarattığının delillerinden yalnızca biridir.

AKCİĞERLER

Vücut dokuları günlük faaliyetleri sonucunda karbondioksit üretirler. Bu karbondioksit, kan yoluyla dokulardan uzaklaştırılır. Karbondioksitle yüklenen kan, kirli kandır.

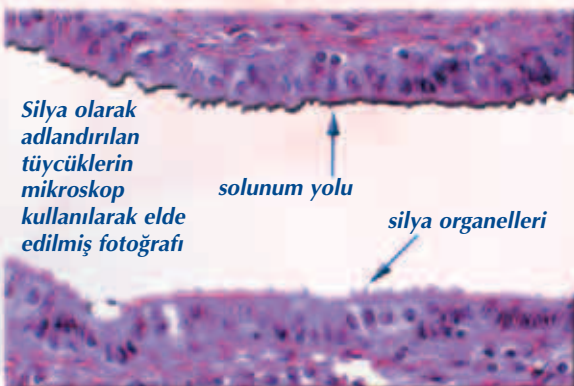
Kanı temizlemek için onu havayla temas ettirmek gerekir. Böylece havadaki oksijen ve kandaki karbondioksit molekülleri yer değiştirecektir.

İnsan vücudunda yaklaşık 5 litre kan bulunur. 5 litre kanı havalandırabilmek için bu kanı 100 metrekarelik bir alana yaymak gerekir. Bu alan bir tenis kortunun toplam yüzey alanına eşittir.

oruz?

bulunan milyarlarca silya hücresi, yutağın nerede olduğunu adeta bilmektedir. Dikkat edilirse burada çok önemli bir mucize gerçekleşmektedir. Silyalar gözleri, kulakları, beyinleri olmayan küçük hücrelerdir. Peki bu sağır, kör canlılar yutağın yerini nasıl bilebilirler? Milyarlarca silya hep birlikte aynı yöne doğru aynı hareketi yapmaktadır. Silyaların her birine hangi yöne doğru hareket yapmaları gerektiğini öğreten kimdir?

Silyalardan tek bir tanesini düşünelim: Silya canlı bir varlıktır. Dünyaya geldiği andan itibaren, hiç dinlenmeden bütün yaşamı boyunca yaptığı tek bir iş vardır: Mukoza tabakasını yutağa doğru sürüklemek.

Silya olarak adlandırılan tüycüklerin mikroskop kullanılarak elde edilmiş fotoğrafı

Başka bir şekilde ifade edersek, bir anlamda göğsünüzün içine bir tenis kortu genişliğinde bir alanın sığdırıldığını söyleyebiliriz. Akciğerler, yüzlerce kola ayrılmış bronşlardan oluşur. Bronşların uçlarında her biri toplu iğne ucu büyüklüğünde 'alveol' adı verilen hava kesecikleri bulunur. Sağlıklı bir akciğerde toplam 300 milyon alveol vardır. Bu hava keseciklerinin yüzey alanlarının toplamı, bir tenis kortu büyüklüğündedir. Bronşlardan geçen hava, alveollerin içine dolar. Alveollerin içi ise, 'kapil' adı verilen kılcal damarlar ile örülüdür. Alveol ve kılcal damarın birbirlerine temas ettiği bölge, çok ince bir dokudan oluşur. Böylece kan ve hava arasında gaz alışverişi yapılabilir. Kirli kanda bulunan karbondioksit ve havada bulunan oksijen, burada yer değiştirir ve kirli kan alveollerde temizlenir.

Aldığınız her nefesin kanınızı temizlemesini sağlayan sistem, toplu iğne ucu kadar küçük bir baloncğun içinde kuruludur. 300 milyon baloncğun göğsünüzün içine yerleştirilmiş olması ve bu baloncukların görevlerini her an yerine getirmeleri, Allah'ın benzersiz yaratma sanatını gösteren sayısız örnekten sadece bir tanesidir.

Alveollerin İçindeki Olağanüstü İşçiler

Alveoller her nefes alışta biraz genişleyip, nefes verişte tekrar eski haline dönerler. Alveollerin iç yüzeyi alveol sıvısıyla kaplıdır. Bu sıvıda bulunan su molekülleri yüzey gerilimi oluştururlar.

Yüzey gerilimi, su moleküllerinin birbirlerini çekmeleri sonucunda oluşan bir kuvvettir. Moleküller birbirlerini çektiklerinde, biraraya gelme eğilimi göstererek yüzey gerilimi oluşturur ve dış yüzeylerini en az miktarda tutmaya çalışırlar. Örneğin ağzına kadar su dolu bir bardağa yandan baktığımızda, suyun bardaktan taşmadan hafif bombeli bir şekilde bir bütün olarak durduğunu görürüz. Bardaktaki su, yüzey gerilimi sayesinde dökülmeden birarada durur. Son sınırındaki bu birlikteliği bozacak bir damla eklendiğinde ise su bardaktan taşar.

Alveol sıvısındaki su moleküllerinin oluşturacağı yüzey geriliminin de alveoller içeri doğru çekmesi gerekir. Dolayısıyla normalde, her nefes alışta içeri çöken alveoller tekrar açmak için hem büyük güç harcamamız hem de

büyük acı çekmemiz gerekir. Ama büyük bir rahatlıkla nefes alırız. Peki bunun sırrı nedir?

Bu sorunun cevabını araştıran bilim adamları, yaptıkları araştırmalar sonucunda çok önemli bir yaratılış mucizesiyle karşılaşmışlardır.

300 milyon alveolün her birinin içine birer görevli yerleştirilmiştir. Bu görevlinin ismi "Tip 2" hücredir. Tip 2 hücreler "sürfaktan" isimli özel bir madde üretir ve bu maddeyi alveolün iç yüzeyine yayarlar. Sürfaktan, suyun yüzey gerilim kuvvetini düşürmek için özel olarak tasarlanmış bir moleküldür. Bu molekül sayesinde alveolün içine çökmesi engellenmiş olur.

Bu noktada dikkatli bir şekilde düşünmek gerekir. "Tip 2" hücre, gözü, kulağı, beyni ve düşünme yeteneği olmayan, gözle görülemeyen bir canlıdır. Peki bu canlı, alveollerin yüzey gerilimi yüzünden içlerine çökeceklerini nereden bilmektedir? Gözü, kulağı, beyni olmayan "tip 2" hücrelerine, sürfaktan maddesinin kimyasal formülünü kim öğretmiştir? Bütün ömrünü bu maddeyi üretmeye niçin adamaktadır?

Bu hücre, vücudun bir başka yerinde değil, yalnızca sürfaktan maddesinin gerekli olduğu bölgede, alveolün içinde yaşamaktadır. Örneğin kulağın veya kalbin içinde değil, yalnızca olması gerektiği yerde, alveollerin içinde bulunmaktadır. Onu alveolün içine kim yerleştirmiştir?

Bu soruların sayısı, alveolleri incelemeye devam ettikçe daha da artar. Çünkü alveollerin içinde fedakarca görev yapan tek hücre, "Tip 2" hücreler değildir. Alveollerin içine başka görevliler de yerleştirilmiştir: Makrofajlar.

Üst solunum yollarındaki güvenlik önlemlerini aşan herhangi bir yabancı madde, akciğerlere ulaşırsa alveoller için büyük bir tehlike oluşturur. İşte makrofajlar, alveole giren bu yabancı cisimleri hemen yutar ve böylece sağlığımızın korunmasında büyük rol oynarlar. Peki makrofajlara ömür boyu alveollerinin içinde fedakarca nöbet tuturan ve sağlığını koruma görevi veren kimdir?

Yaratılış Delillerini Fark Edebilmek...

Yazı boyunca vurgulanan bu ve buna benzer tüm soruların tek bir cevabı vardır: Makrofajları, Tip 2 hücreleri, içinde bulundukları alveolleri ve alveollerin mükemmel tasarımını, bronşları ve akciğerleri yaratan alemlerin Rabbi Yüce Allah'tır. Allah'ın yaratma sanatı kusursuz ve benzersizdir. Bir Kuran ayetinde şu şekilde buyrulmuştur:

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir.

Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?"

De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşaa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (Yasin Suresi, 77-79)

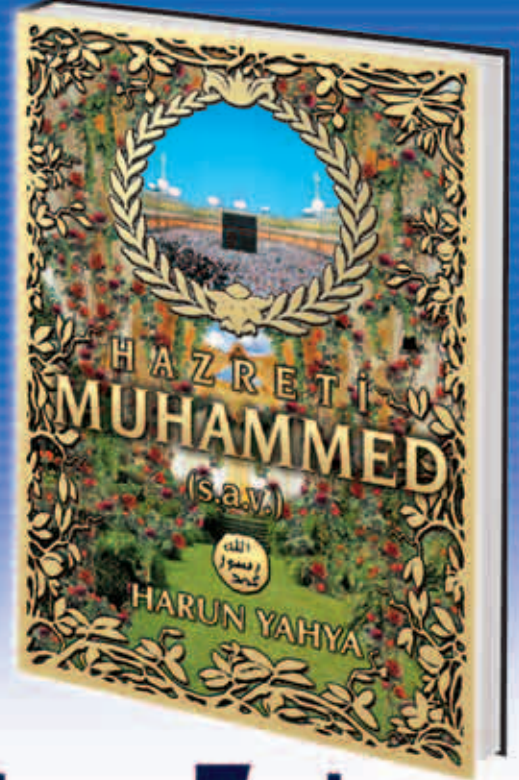
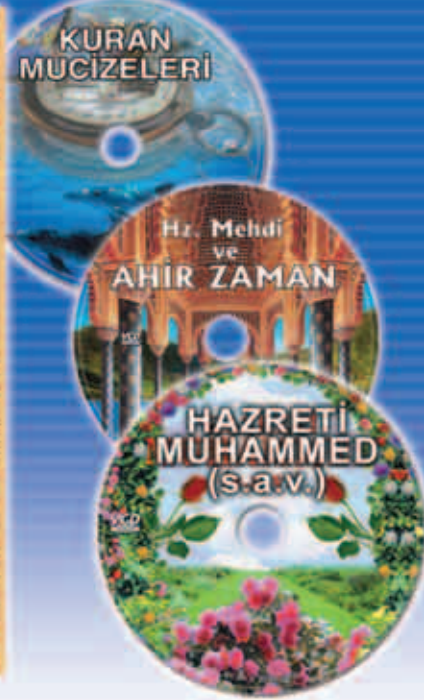
Görüldüğü gibi, insana nefes alması için verilen tüm sistemler kusursuz ve mükemmel biçimde yaratılmıştır. İnsanın tek bir nefes alabilmesi bile, Allah'a şükretmesini gerektiren nimetlerden biridir. İnsan bu gerçeği düşünmeli ve henüz son nefesini vermeye zamanı varken, kendisini yaratan, ona her an nefes aldırın ve sayısız nimetler bahşeden Yüce Allah'a şükretmelidir. Tüm varlıkları benzersiz yaratan Rabbimiz, bir Kuran ayetinde şöyle buyurur:

Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakınasınız.

(Bakara Suresi, 21)

PEYGAMBERLERİN HAYATI ve KURAN MUCİZELERİ SETİ

TAM 15 VCD BELGESEL FİLM + 7 KİTAP

193 YTL (193 Milyon TL)

% 60
İNDİRİM

**YERİNE
SADECE**

79 YTL
79 Milyon TL

• Teslimatta nakit ve kredi kartı ile ödeme

• Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.

Hiç Düşündünüz Mü (2)

Günümüzde ortalama 60 yıl olan insan ömrünün, doğum anından itibaren her safhası birçok acizlik içermektedir. Bu sürenin yaklaşık 15 yılının uykuda geçirilmesi, yemek hazırlayıp yemek ve temizlik gibi işlere ayrılan süreler, trafikte harcanan saatler, geçirilen hastalıklar

dünya hayatının ne denli zahmetli olduğunun, ayrıca sonsuz ahiret hayatı yanında da ne kadar değersiz olduğunun

göstergelerinden yalnızca birkaçıdır. Kuran'da inananlara vaad edilen cennetin özellikleri belirtilirken dikkati çeken nokta ise cennet ehlinin tüm bu acizliklerden uzak bir yaşam sürmesidir.

Bu nedenle dünya hayatının en büyük hikmetlerinden biri, müminlerin ahirete duydukları özlemin her an daha da artmasına vesile olmasıdır.

DÜNYA HAYATININ DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ...

“... Hiç şüphesiz o saat de (kıyamet) yaklaşarak-gelmektedir...” (Hicr Suresi, 85)

“İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı...”
(Enbiya Suresi, 1)

Çoğu zaman çevrenizde ve medyada gördüğünüz pek çok insanın, dünya üzerinde eksiksiz ve mükemmel bir yaşamın hayalini kurduğunu fark edersiniz. İnsanlar genellikle, gerekli maddi imkanlar elde edildiğinde, bu dünyadaki yaşamın insanı tam olarak tatmin edebileceğini ve mutlu kılabileceğini düşünürler. En yaygın kanaate göre insan, maddi bir zenginlik, mutlu bir yuva ve diğer insanların gözünde saygınlık elde ettiğinde, kusursuz bir hayat kurmuş olur.

Oysa Kuran ayetlerine baktığımızda, bu tür bir bakış açısıyla karşılaşmıyoruz. Aksine, Kuran'da bildirildiğine gö-

re, dünya üzerinde sürdürdüğümüz yaşam, asla eksiksiz, mükemmel ve sorunsuz olmaz. Çünkü, özellikle böyle olamayacak şekilde tasarlanmıştır.

"Dünya" kelimesinin kökeni bu konuda çok önemli bir anlam içerir. Kelime, Arapça'daki "deniy" sıfatından türemiştir. "Deniy" ise, alçak, düşük, basit, değersiz gibi anlamlara gelmektedir. Bu durumda "dünya" kelimesi de, bu sıfatları içeren bir mekan anlamını taşır. Üzerinde biraz düşünüldüğünde, bu gerçek hemen fark edilebilir. Günlük yaşamda zorunlu ihtiyaçlara ayrılan ve günün önemli bir bölümünü kapsayan süreler, geçirilen hastalıklar ve yaşanan kazaların sonucundaki rahatsızlıklar, dünya hayatının ne kadar değersiz olduğunun göstergelerindendir.

Uykuda Geçirilen Yıllar...

Örneğin, bir kişinin günlük zorunlu ihtiyaçlarından biri olan uykuyu ele alalım. İnsan günün en az dörtte birini uyuyarak geçirmek zorundadır. Ne kadar çok işi olsa da, ne kadar istemese de belli bir süre sonra uyuması ve bedenini dinlendirmesi gerekmektedir. Aksi takdirde hayatını sürdürmesi imkansız hale gelir. Dolayısıyla yaşadığı her 24 saatin aslında en fazla 17 saatini bilinci açık olarak geçirir, geri kalan zamanda ise uykuda olduğundan şuuru tamamen kapalıdır. Bu durumda karşımıza şu sonuç çıkmaktadır: Ortalama 60 yıl olan insan ömrünün en az 15 yılı "bilinçsiz" olarak uykuda geçmektedir.

Ancak her nedense insanlar, hayatlarının dörtte birini algıya dair hiçbir fonksiyonlarını yerine getiremez bir

İki gün uyumayan insanın gözleri kanlanır, cildi bozulur, rengi solar. Bu süre daha da uzayacak olursa, şuur kaybına kadar varabilecek durumlar oluşur. İnsan istese de istemese de bir günün sonunda mutlaka dikkati dağınık, gözleri kapanır ve kendini birden bire uykuya dalmış olarak bulur. Bu kaçınılmazdır ve en güçlüsünden en zayıfına, en güzelinden en çirkinine, en zengininden en fakirine, her insan için geçerli olan bir durumdur. Allah dilemedikçe de değişmesi mümkün değildir.

Hastalıklara Karşı Korunmasız Bir Kale: İnsan Vücudu

İnsana acizliğini hatırlatan olaylardan biri de hastalıklardır. Son derece iyi korunmuş olan beden, gözle görülemeyecek kadar küçük bir virüsten veya mikroptan ciddi şekilde etkilenir. Bu noktada biraz düşünüldüğünde aslında bedenin güçsüz düşmesinin makul olmadığı fark edilebilir. Çünkü Allah insan vücudunu son derece kusursuz sistemlere sahip olarak yaratmıştır. Özellikle de insanın savunma sistemi, düşmanlarına karşı son derece "güçlü bir ordu" olarak nitelendirilebilir. Ancak insanlar tüm bunlara rağmen sık sık hastalanırlar. Düşünmek gerekir ki, insan vücuduna bu üstün sistemleri yerleştiren Yüce Allah dileseydi, insan hiçbir zaman hasta olmayabilirdi. Virüsler, mikroplar, bakteriler onu hiç etkilemeyebilirdi ya da bu özel hazırlanmış küçük "düşmanlar" hiç var olmayabilirdi. Oysa her insan son derece küçük sebepler yüzünden önemli sonuçlar doğuran hastalıklara yakalanabilir. Örneğin, ciltteki küçük bir yaradan vücuda girebilecek tek bir virüs, bedenin tamamını kısa sürede sarabilir. Teknoloji ne kadar gelişmiş olursa olsun, en basit bir grip virüsü bile çok rahat şekilde insana zarar verebilir. Tarihte bunun örnekleri çok sık görülmektedir. Örneğin 1918'de İspanya'da başlayan bir grip salgını kısa sürede dünyaya yayılarak yaklaşık 20 milyon kişinin ölümüne sebep olmuştur. Yine 1995'te Almanya'daki bir salgında ise 30 bin kişi ölmüştür.

Bütün bunlar uzak birer tehlike değildir; her gün herkesin kolaylıkla başına gelebilecek olaylardır. Elbette bunları doğal karşılayıp üzerinde düşünmeden geçmek büyük bir hata olacaktır. Diğer tüm acizlikler gibi hastalıkları da Allah özel olarak yaratmıştır. Bu şekilde, büyülenme eğiliminde olan insan ne derece güçsüz olduğunu görebilmektedir. Ayrıca yine hastalıklar nedeniyle insan, dünyanın eksikliğini, gerçek yüzünü kavrayabilmektedir.

Kazaların Düşündürdükleri

Hastalıkların yanı sıra, insanın dünyada karşı karşıya olduğu tehlikelerden biri de kazalardır. Örneğin trafik kazaları, her gün televizyonda seyredilmeye ve gazetelerde okunmaya alışılan ve insanın ne denli aciz bir varlık olduğunu gösteren

durumda,
adeta "ölü" gibi
geçirdikleri halde, bu-
nun anlamını pek düşün-
mezler. Uykuya dalmaları ile
birlikte dünyada kendileri için
önemli olan ne varsa bir kenara bı-
raktıklarını hiç akıllarına getirme-
mezler.

Oysa insan uykuya daldığı an, o gün içeri-
sinde kazandığı para, girdiği önemli bir sınav, al-
dığı güzel bir hediye artık onun için hiçbir şey ifa-
de etmez. Bu, bir nevi dünya ile hiçbir bağlantısı-
nın kalmaması anlamına gelir.

Peki bu durumu değiştirmenin bir yolu var mı-
dır? "Ben uyumak istemiyorum" diyen bir insanın
durumu ne olur?

olaylardır. Birçok insan bir gün kendi başına da böyle bir kaza gelebileceğine pek ihtimal vermez. Oysa gün içinde insanın karşılaşabileceği trafik kazalarından çok daha küçük sebeplere dayalı o kadar çok olay vardır ki... Örneğin düz yolda yürürken ayağı takılıp düşen ve beyin kanaması geçiren insanlar mutlaka duymuşsunuzdur. Veya evinin merdivenlerinden inerken aniden düşen ve bacağını kırıp aylarca yataktan kalkamayan, yediği yemek nefes borusunu tıkadığı için boğulan kişileri de... Bunların tümü çok küçük sebeplere bağlıdır ve her gün dünya üzerinde binlerce kişinin başına rahatlıkla gelebilmektedir.

Bahsedilen gerçekler karşısında insan, dünyaya bağlılığının ne derece anlamsız olduğunu düşünmelidir. Sahip olduğu şeylerin aslında imtihanı için ve geçici olarak kendisine verildiğini de mutlaka fark etmelidir. Daha kendi vücudu içerisindeki tek bir mikroba güç yetiremeyen, önündeki basamağı hesaplayamadığı için düşen ve hayati bir tehlike geçiren bir insanın, kendisini ve yaşaması için gerekli olan tüm şartları yaratan Rabbimiz'e karşı aciz-

liğini görememesi ve büyüklenmesi büyük bir gaflettir.

İnsanı yaratan Allah'tır ve onu tüm tehlikelerden koruyan da yalnızca O'dur. İnsan kendini ne kadar büyük görürse görsün, Allah'ın dilemesi dışında kendisi için bir yarar elde etmeye veya zarardan korunmaya güç yetiremez. Allah dilerse hastalık verir, dilerse aczini hatırlatacak türlü eksiklikleri insan bedeninde yaratır.

Dünya, Allah'ın yarattığı bir imtihan yeridir. Her insan dünyada O'nu razı edecek iyi işler yapmakla sorumlu tutulmuştur ve bu yönde denmektedir. Bu denemenin sonunda Allah'ın emir ve yasaklarına uyanlar, güzel ahlak gösterenler sonsuza kadar cennette yaşamaya hak kazanacaklardır. Ama büyüklenmede direnenler ve birkaç on yıllık dünya hayatını sonsuz ahiret hayatlarına tercih edenler ise dünyada da ahirette de eksikliklerden, acizliklerden ve sıkıntılardan kurtulamayacaklardır.

Bir An Gibi Geçen Dünya Hayatı

Samimi olarak düşünüldüğünde insanın ne kadar aciz olduğu, dünya hayatının aslında ne kadar kısa olduğu ve ne kadar "zaruri" işlerle geçirildiği ortadadır. Bu hayattan, zaruri işlere harcanan tüm zamanları çıkardığımızda; bir insanın güzel vakit geçirebildiği, isteklerini yapabildiği, "dünyada istediğim gibi yaşıyorum" diyebildiği anlar son derece azdır. Geriye dönüp baktığında, sadece beslenmeye, giyinmeye, temizlenmeye, uyumaya ve daha iyi şartlarda yaşamak için çalışmaya harcadığı yılları kapsayan çok uzun bir zaman dilimi ile karşı karşıya kalır.

İnsanın dünyada geçirdiği zamanla ilgili hesaplamalar kuşkusuz düşündürücüdür. Daha önce de belirttiğimiz gibi ortalama 60 yıllık bir ömrün en az 15-20 yılı kesin olarak uykuda geçmektedir. Geriye kalan 40-45 senenin ise ilk 5-10 yılı çocukluktan kaynaklanan kısmi bir şuuruzluk dönemidir. Başka bir deyişle, 60 yıl yaşayan bir insan aslında bu yaşamının yaklaşık olarak yarısını uyku-çocukluk gibi durumlarla "şuuruz" olarak geçirmektedir.

Diğer yarısı ile ilgili ise pek çok örnek verilebilir. Çok uzun bir zaman dilimi yemek hazırlayarak ve yiyerek, bedenini ve çevresini temizleyerek, trafikte bir yere ulaşmaya çalışarak geçmektedir. Bu örnekleri daha da arttırabiliriz. Sonuçta ortaya çıkan ise "uzun bir ömür"den geriye doğal ihtiyaçlarını karşılaması dışında belki 3-5 senelik bir vaktin kaldığıdır. Peki bu kadarcık bir zamanın tamamının eğlence ile geçtiğini varsaysak bile bunun sonsuz hayat yanında nasıl bir değeri olabilir?

Dünya Hayatının Geçiciliğini Görebilmek

Bu noktada gerçek iman sahibi insanlar ile iman etmeyen insanlar arasındaki büyük fark ortaya çıkar. İman etmeyen bir insan, hayatının yalnızca bu dünyada yaşadığı yıllardan ibaret olduğunu sanmıştır ve "göz açıp kapayıncaya kadar" geçen dünyanın kendince "tadını çıkarmaya" çalışır, fakat boşuna yorulur. Çünkü bu dünya hem çok kısadır hem de çok sayıda eksiklikle doludur. Dahası, Allah'a güvenip dayanmadığı için, dünyanın bütün sıkıntılarının, endişe ve korkularının etkisinde yaşar.

Gönülden Allah'a bağlı bir mümin ise, tüm hayatını Allah'ın rızasını kazanmak için çalışarak geçirmiş, Allah'a teslim olmanın huzuru sayesinde dünyanın tüm korku ve hüznlerinden kurtulmuştur. Ve Allah'ın izniyle sonsuz bir mutluluk yurdu olan cenneti kazanmayı ummaktadır. Nitekim insanın dünyada bulunuş amacı, imtihanı gereği yaratılan olaylar karşısında nasıl davranışlarda bulunacağını sınanmasıdır. Yüce Allah güzel davranışlarda bulunanlara dünyada ve ahirette güzellik vaad etmiştir:

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbimiz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır"

dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (Nahl Suresi, 30-31)

İSLAM'IN İNANÇ ESASLARI VCD SETİ

HER EVDE OLMASI GEREKEN TEMEL BİR ESER

TAM 15 VCD BELGESEL FİLM

60 YTL (60 Milyon TL)

YERİNE
SADECE

29 YTL
29 Milyon TL

BELGESELLER

1- ALLAH'IN İSİMLERİ	9- HZ. MUSA VE AHİT SANDIĞI (Tabut-u Sekine)
2- KURAN'DA DUA	10- YECÜC VE MECÜC
3- KURAN'DA GÜZEL AHLAK	11- HİNDÜİZM'İN İÇ YÜZÜ
4- MÜMİNLERDE SABIR VE TEVEKKÜL	12- BUDİZM'İN İÇ YÜZÜ
5- MÜMİNLERDE ŞEFKAT VE MERHAMET	13- ŞEYTANIN SİLAHI: SATANİZM
6- HİKMET GÖZÜYLE BAKMAK	14- REENKARNASYON YANILGISI
7- SAKIN UNUTMAYIN	15- HZ. MERYEM
8- DİNSİZLİĞİN KABUSU
(Tercih Mutluluk mu Kabus mu?)	

• Teslimatta nakit ve kredi kartı ile ödeme

• Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.

Sipariş Hattı: (0212) 444 444 1 GLOBAL YAYINCILIK www.globalkitap.com

Doğadaki canlılar, tehlikeler karşısında hayranlık uyandıran dayanışma ve işbirliği örnekleri sergilerler. Tehlikelere karşı daha fazla korunma sağlamak için topluluk halinde yaşamaları bunlardan biridir. Şuur ve akıl sahibi olmayan bu canlıların birkaç aşama sonrasını tahmin ederek tedbir almaları ve tehlike anlarında birbirlerini uyarmaları, her canlının Yüce Allah'ın ilhamı ile hareket ettiğinin delillerinden yalnızca biridir.

Doğadaki fedakarlığın genellikle canlıların yavrularına karşı gösterdikleri bir davranış olduğu düşünülmektedir. Oysa doğada, fedakarlık, işbirliği, dayanışma gibi özellikler sadece yavrular söz konusu olduğunda ortaya çıkmamaktadır. Canlıların birçoğu büyük bir dayanışma içerisinde dirler. Hatta, zaman zaman türler arasında dahi dayanışma, işbirliği gibi davranışlar görmek mümkündür. Özellikle sürüler veya koloniler halinde yaşayan canlılar, toplu yaşamının birçok avantajına sahiptirler.

Canlıların topluluklar halinde içiçe bir yaşam sürmeleri, birbirlerini ve özellikle yavrularını tehlikelere karşı hassasiyetle koruyup kollamaları ve birlikte hareket etmeleri, üzerinde düşünülmesi gereken yaratılış delillerinden sadece birkaç tanesidir.

Tehlikelere

TEHLİKE SİNYALİ VEREN CANLILAR

Topluluk halinde yaşamının en büyük avantajlarından biri tehlikelere karşı daha fazla korunma sağlamasıdır. Çünkü topluluk içinde yaşayan hayvanlardan herhangi biri, tehlikeyi sezdiğinde sessizce olay yerinden kaçmak yerine var gücüyle çevresindeki diğer hayvanları da uyarır. Her bir canlı türünün, kendine özgü bir uyarı şekli vardır. Örneğin tavşanlar ve bazı geyikler tehlikeyi sezdiklerinde çevrelerindeki hayvanları uyarmak için kuyruklarını dikerler. Ceylanlar ise ilginç bir zıplama dansı yaparlar.

Birçok küçük kuş, düşmanlarını fark ettiğinde hemen öterek alarm verir. Sarı asma kuşu gibi türler, alarm verirlerken dar frekans aralığı olan ve yüksek perdeden bir ses çıkartırlar. İnsan kulağı bunu ince bir ısıklık gibi algılar. Bu sesin en önemli özelliği ise kaynağının yönünün anlaşılmasıdır. Bu, sürüsünü uyaran kuş için önemli bir avantajdır. Çünkü kuş aslında düşmanı gördüğünde çılgın atarak bütün dikkati üzerine çekmeyi göze almaktadır. Ama sesin yönü belli olmadığı için de tehlike nispeten azalmaktadır.

Koloniler halinde yaşayan böceklerde de tehlikeyi ilk sezen, bütün koloniyi uyarır. Ancak, tehlikeyi haber veren böceğin salgıladığı alarm kokusu düşmanın da dikkatini çeker. Dolayısıyla kolonisini tehlikeye karşı uyarıran böcek, ölümü de göze almış olur.

Çayır köpekleri büyük koloniler şeklinde yaşarlar. Adeta bir kent haline dönüşmüş olan yuvaları, yaklaşık 30 hayvanın yaşadığı bölümlere ayrılmıştır. Bu bölgedeki hayvanların tümü birbirini tanır. Her zaman tünel dışında ve girişlerde bulunan tepeliklerin üzerinde her yönü görebilecek şekilde arka ayakları üzerinde dikilmiş nöbet tutan hayvanlar bulunur. Nöbetçilerden biri, bir düşman görürse, ısıklık şeklinde bir dizi havlama sesi çıkarır. Bu uyarı, diğer nöbetçiler tarafından yinelenir ve uyarı, tüm bölge tarafından duyularak alarm haline geçilmesini sağlar.

Doğada gerçekleşen bu dayanışmaya tanık olan bilim adamları, şuursuz canlıların böylesine olağanüstü davranışlarda bulunmalarını hayranlıkla karşılamaktadırlar. Bu kişilerden biri olan, fizyoloji ve tıp alanında tanınmış ünlü bilim adamı Kenneth Walker, Doğu Afrika'da çıktığı av sırasında

*"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiç bir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır."
(Hud Suresi, 56)*

Karşı Birleşen CANLILAR

daki gözlemlerini şöyle aktarmaktadır:

Yıllarca önce Doğu Afrika'da avlanmaya çıktığımda hayvanlar arasında gözlemlediğim dayanışmanın birçok örneği hala belleğimde canlıdır. Ahti düzlüklerinde değişik zebra ve ceylan sürülerinin tehlikelere karşı birbirlerini uyarmak için belli yerlere nöbetçi koyduklarına tanık oldum. ... Daha ilginç (daha doğrusu son derece garip) bir işbirliği gergedanlarla, derilerine gömülen kene türünden parazitleri ayıklamak için sırtlarında tırmanıp oturan kuşlar arasında idi. Bu kuşlar her zaman tetikte bekler, yaklaştığımı çok uzaktan fark eder etmez hırçın çığlık ve gagalamalarla konduğu oldukları hayvanı uyarırlardı. Gergedan kaçmaya koyulduğunda kuşlar bir katardaki yolcular gibi hayvanın sırtına asılıp yerlerinden ayrılmazlardı.

TEHLİKE YAKLAŞTIĞINDA...

Sürü halinde yaşayan hayvanlar tehlike anında birbirlerini uyarmanın yanı sıra tehlikeye de birlikte karşı koyarlar. Örneğin küçük kuşlar, doğan veya baykuş gibi yırtıcı kuşlar bölgelerine girdiklerinde topluca bu hayvanların çevresini sararlar. Bu arada çevredeki diğer kuşları da bölgeye çekmek için özel bir ses çıkartırlar. Küçük kuşların

topluca gösterdikleri saldırgan hareketler, yırtıcı kuşları genellikle bölgeden uzaklaştırır.

Bir arada uçan bir kuş sürüsü de aynı şekilde tüm sürü üyeleri için bir koruma sağlar. Örneğin sürü halinde uçan sığırcıklar aralarında geniş bir mesafe bırakarak uçarlar.

Ancak bir doğan gördüklerinde aralarındaki boşlukları kapatırlar. Böylelikle doğanın sürünün ortasına dalmasını zorlaştırırlar. Doğan bunu yapsa bile kanatlarını sakatlar ve avlanamaz.

Memeli hayvanlar da sürülerine bir saldırı olduğunda, toplu olarak hareket ederler. Örneğin zebra sürülerinden kaçarken yavrularını sürünün ortasına alırlar. Bu konuyla ilgili şöyle bir örnek verilebilir: İngiliz bilim adamı Jane Goodall Doğu Afrika'daki incelemeleri sırasında, düşmanlarından kaçan bir zebra sürüsünden üç zebanın geride kalarak yırtıcı hayvanlar ta-

DOĞUM SIRASINDA YARDIMLAŞAN HAYVANLAR

Özellikle memeli hayvanlar doğumları esnasında tehlikeye son derece açık bir durumdadırlar. Hem anne hem de yeni doğan yavrular, avcı

rafından çevrelerinin sarıldığını görmüştür. Gruplarından üç üyenin tehlikeye altındayken fark eden diğer zebra hemen geri dönerek toynakları ve dişleri ile düşmanlarını kaçıracak diğer zebra kurtarmışlardır.

Genel olarak bir zebra sürüsü saldırıya uğradığında sürünün lideri olan zebra geride kalır ve dişiler ile taylar önde koşarlar. Erkek zebra arkada zigzaglar çizerek koşar, çifteler atar, hatıta geri dönüp saldırgan hayvanları kovaladığı bile olur.

Misk sığırları da bir saldırganla karşılaştıklarında kaçmak yerine kendilerine bir güvenlik çemberi oluştururlar. Tüm grup üyeleri düşmana arkalarını dönmeden geri geri giderek bir daire haline gelirler. Yavrular bu dairenin merkezindedirler ve annelerinin uzun tüylerinin altında saklanırlar. Yetişkinler yavruların çevresini kuşatarak onları tam bir koruma altına alırlar. Saldırganların üzerine atılan bir misk sığırdan sonra yavruları koruyan dairenin dağılmaması için yerine geri döner.

hayvanlar için kolay birer avdırlar. Ancak genellikle bu canlılar, doğum yaparlarken yanlarında sürülerinden biri yardımcı olarak bulunur.

Örneğin dişi antilop yavruyalacağı zaman, sürünün dışında çalılıkların arasında bir mekanı tercih eder. Doğum esnasında ise yalnız değildir. Yanında sürüde bulunan bir başka dişi ona yardım etmek için hazır bulunmaktadır.

Doğum esnasında yardımlaşmalarıyla ünlü olan diğer canlılar ise yunuslardır. Yunus yavrularının doğar doğmaz su yüzeyine çıkmaları gerekir. Bu nedenle dişi yunus doğum esnasında yavruya yardım ederek onu burnuyla su yüzeyine doğru iter. Doğumdan hemen önce, anne yunusun hareketleri ağırlaşır. Bu nedenle doğum anında dişi yunusun yanında, ona doğumda yardımcı olmak üzere topluluktaki dişi yunus daha bulur.

Yardımcı yunuslar, doğumdan önce ona bir zarar gelmesi için anne yunusun iki yanında yüzerler. Görevleri, doğumdan önce hareketleri ağırlaşan ve bu nedenle herhangi bir tehlikeye karşı koyabilecek bir güce sahip olmayan anneyi korumaktır. Özellikle de doğum sırasında akan kanın kokusu yüzünden bulundukları yere gelebilecek köpek balıklarına karşı anneyi büyük bir dikkatle çevrelerler.

İlk iki hafta yavru annesinin yanından hiç ayrılmaz. Küçük yunus doğduktan kısa bir süre sonra yüzmeyi başarır ve bu süre zarfında da yavaş yavaş annesinden uzaklaşmaya başlar. Ancak yeni doğum yapmış olan anne yunus, yavrunun hızlı ve atak hareketlerine ayak uyduramayacağı

ve onu yeterince koruyup gözetemeyeceği için bu durumda yine devreye yardımcı dişi yunus girer ve yavruya mükemmel bir koruma oluşturur.

Anne file de doğum öncesinde yardımcı olmak üzere her zaman için topluluktaki diğer dişi fillerden biri hazır bulunur. Sık çalılık ve ağaçların arasında ustalıklarla saklanan anne ve ona doğumda yardımcı olacak olan dişi fil, yavru fili yıllar boyu korumaya devam ederler. Dişi fil, yanında yavrusu varken çok daha saldırgan ve tiktiktir.

Fillerin ve diğer canlıların doğum öncesinde aralarında anlaşmaları, yardımcı olacak olan hayvanın doğum vaktinin geldiğini ve arkadaşının yardı-

ma ihtiyacı olacağını tespit etmesi kuşkusuz büyük birer mucizedir. Hayvanların hiçbirinde bunları kendi akıl ve iradeleriyle başaracak bir yetenek yoktur. Ayrıca dünyanın her yerinde, söz gelimi filleri, bu şekilde birbirlerine yardımcı olurlar. Aynı şey yunuslar ve diğerleri için de geçerlidir. Bu, tüm canlıları Yüce Rabbimiz'in yarattığının ve onları her an denetimi altında tuttuğunun delillerinden sadece biridir.

BAŞKALARININ YAVRULARINA BAKICILIK YAPANLAR

Memeli grupları çoğunlukla yakın aile bağları kurarlar. Örneğin tipik bir kurt sürüsü bir erkek ve bir dişiye, yeni

doğan yavruları ve belki de önceki doğumdan olan bir veya iki genci içerir. Bütün yetişkinler yavruları savunmada yardımcı olurlar. Bazen sürüdeki dişilerden biri "bebek-bakıcılığı" için gece boyunca yuvada kalır. Böylelikle yavruların annesine, sürünün geri kalanı ile beraber ava gitmesi için fırsat tanır.

Afrikanlı av köpekleri de her biri yaklaşık on hayvandan oluşan benzer sürüler içinde yaşarlar. Erkekler ve dişiler yavruların korunması ve beslenmesi konusunda işbölümü yaparlar. Hatta yavrulara bakmak için adeta yarışır. Bir avı öldürdükten sonra, avlarını sırtlanlardan korumak amacıyla yetişkinler, yavruların etrafında daire oluştururlar ve ilk olarak yavruların beslenmesine izin verirler.

Babun sürüsünde ise genellikle grubun lideri hasta veya yaralı babuna yardım eder. Yetişkin babunlar, anne veya babası olmayan bir yavruyu evlat edinebilirler. Öksüz yavrunun sürünün içinde kendileriyle birlikte yürütmesine ve gece yanlarında kalmasına izin verirler. Sürü yer değiştirirken eğer annesinin sırtında taşıyamayacağı kadar küçük bir yavru varsa anne yavrusunu elinden tutarak yürütmek zorunda kalır. Ancak yavru çabuk yorulduğu için sık sık durulması gerekir. Bu da sürüden geri kalmalarına neden olur. Bunu fark eden grup lideri hemen geri döner, anne babunun yanında ilerlemeye ve yavru durdukça onlarla durmaya başlar.

Çakallar genellikle sütten kesildikten sonra da anneleriyle kalırlar ve annelerinin kendilerinden sonra doğduğu yavrulara bakarlar. Yardımcı çakal yavrulara yiyecek getirerek ve vahşi hayvanları yuvadan uzak tutarak yavrulardan birçoğunun hayatta kalmasına yardımcı olur.

Kardeşlerine bakan canlıların tek örneği çakallar değildir. Su tavuğu ve pencere kırlangıcı türlerinde de ilk yuvadaki yavrular, ikinci yuvada yeni doğmuş olanların büyümelerine yardımcı olurlar.

Birçok arı kuşu çifti ise, başka bir çiftte yavrularının bakımında yardımcı olurlar. Bu tür yardımlaşmalar, kuşlar arasında çok sık görülür.

BİRBİRLERİNİ KOLLAYAN AFRIKA KUŞLARI

Hayvanların tehlike durumları dışında, beslenme sırasında gösterdikleri işbirliği konusunda da oldukça çarpıcı örnekler bulunmaktadır. Sürüler halinde hareket eden Afrika kuşları da birbirleriyle son derece uyumludurlar ve oldukça çarpıcı bir yardımlaşma örneği gösterirler. Bu kuşların temel besin kaynaklarını, üzerlerine kondukları ağaç dallarında bulunan meyveler oluşturur. Dalların uç kısımlarında bulunan meyvelerden beslenmek ise ilk bakışta bu kuşlar açısından oldukça zordur. Çünkü meyveler, dalların en uç bölümünde yer aldığından, sürünün ancak meyvelere yakın olan kısımlarına konabilen üyeleri bunlardan beslenebilecek, geri kalanları ise, hem dal üzerinde konabilecekleri yeterli yer bulunmadığından hem de

meyve sayısının az miktarda olmasından dolayı aç kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaklardır. Ancak durum bu şekilde gerçekleşmez.

Birlikte hareket ederek ağaca yönelen Afrika kuşları, sanki aralarında anlaşma sağlamışlar gibi dalların üzerine sırayla konarak, yanyana gelecek şekilde dizilirler. Dalın ucunda bulunan meyvelere en yakın yere konmuş olan kuşlar, kopardıkları meyveyi sıra ile yanlarındaki diğer koloni üyelerine vererek, meyvenin ağızdan ağıza taşınmasını ve böylece dalın en dip kısmında bulunan diğer Afrika kuşlarına ulaştırılmasını sağlarlar. Tüm sürüdeki kuşların buldukları meyveleri öncelik-

le kendilerine ayırmaları beklenirken, bu hayvanlar kusursuz bir düzen ve disiplin içerisinde, sürünün beslenmesi için olabilecek en uygun yöntemi uygulurlar. Dal üzerindeki bu sıralanışta kuşlardan hiçbirisi bu düzeni bozacak bir tavır içerisinde bulunmaz. Ancak yapılan bu yardımlaşma, yine de tüm sürünün bir kerede beslenmesine olanak sağlamaz. Çünkü kuşların üzerine kondukları daldaki meyveler, genelde sürünün içerdiği sayıdan çok daha azdır. Bu yüzden kuşlar her ne kadar topladıkları meyveleri ağızdan ağıza geçirmek suretiyle birbirlerine nakletseler de, sürünün bir bölümü yeterli meyve olmadığından aç kalacaktır. Halbuki Afrika Kuşları dala her yeniden konuşlarında, dalların meyvelere yakın olan kısımlarına bu sefer sıranın en sonunda kalmış ve yeterince beslenememiş olanları konar ve dağıtım işine ilk önce onlar başlar.

RABBİMİZ'İN SINIRSIZ MERHAMETİ TÜM EVRENİ KUŞATIR

Canlıların birbirleriyle bu derece içiçe bir yaşam sürmeleri, birbirlerini ve özellikle yavrularını tehlikelere karşı hassasiyetle koruyup kollamaları ve birlikte hareket etmeleri üzerinde düşünülmesi gereken yaratılış delillerinden sadece birkaç tanesidir.

Kuşkusuz canlılar bu işbirliklerini kendi iradeleriyle gerçekleştiremezler. Doğadaki herşey sonsuz ilim ve kudret sahibi Rabbimiz'in eseridir ve her biri O'nun ilhamıyla hareket etmektedir. O, üstün kudret, şefkat, merhamet, akıl, ilim ve hikmet sahibidir. Bu gerçek bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmiştir:

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp denetlemediği hiç bir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)"
(Hud Suresi, 56)

www.canlilarinevrimi.com

Bu sitede, yaşamın çeşitliliği ve bu sayede elde ettiğimiz imkanlar ana hatlarıyla anlatılmakta; Yüce Allah'ın bizlere verdiği, **"genelleme yaparak bile sayılamayacak"** nimetlerin bir kısmı hatırlatılmaktadır. Ayrıca, Kuran'da **"Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır."** (Casiye Suresi, 4) şeklinde ifade edilen, canlılardaki ayetlerin (Allah'ın varlığını ve vasıflarını gösterip-bildiren delil ve işaretlerin) bazıları ortaya konmaktadır.

Ayrıca, canlılık ve tür zenginliğine ilişkin evrimci iddiaların ne kadar akıl ve bilim dışı olduğunu gösterilmekte; Darwinizm'in "türleşme" ve "makro evrim" gibi kavramlarının geçersizliği anlatılmaktadır. Ek olarak, bilimsel olarak geçerliliği kalmadığı

halde evrimciler tarafından her fırsatta ve ısrarla "temel delil" olarak sunulan, Galapagos ispinozları ve Sanayi Devrimi kelebekleri hikayelerine özel birer bölüm ayrılmış ve teoriye delil olacak hiçbir yönlerinin olmadığı bilimsel verilerle anlatılmıştır. Sitedeki başlıklar şunlardır:

- Hayatın Olağanüstü Çeşitliliği
- İnsan İçin Yaratılmış Canlılar
- Evrimin Türleşme Çıkması
- Tüm Canlıları Allah Yaratmıştır
- Galapagos İspinozlarının Gerçek Hikayesi
- Sanayi Devrimi Kelebekleri Yanılgısı